

109E JAARGANG NUMMER 1 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JANUARI 2009

Liahona

De profeet als
apostel, p. 28

Kom ook naar het
instituut, p. 18

Wees een gelovige: thema
voor de wekelijkse
activiteitenavond
van 2009, p. 36

Doet Ben boodschappen
op zondag? Zie p. K14

volwassenen

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

- 2 **Laten wij onze stem van waarschuwing verheffen**
President Henry B. Eyring

HUISBEZOEKBOODSCHAP

- 25 **Standvastig en onverzettelijk in geloof**

HOOFDARTIKELEN

- 10 **Uw studie van de Leer en Verbonden verrijken**
Algemeen zondagsschoolpresidium
Vier manieren om meer uit uw studie van de Leer en Verbonden te halen.
- 18 **De ziel voeden in het instituut**
Jongvolwassenen vertellen hoe het instituut hun getuigenis heeft versterkt en hun leven veranderd.
- 26 **Het geloof om de rivier te doorwaden** Adam C. Olson
Tot aan zijn borst in een rivier die buiten zijn oevers was getreden, kwam Rafael erachter dat wie in dienst van de Heer is, recht heeft op zijn hulp.
- 28 **Joseph Smith: apostel van Jezus Christus**
Ouderling Dennis B. Neuenschwander
De profeet Joseph Smith is door God geroepen als getuige van de levende Christus, zijn opstanding en zijn reddende kracht.

AFDELINGEN

- 14 **Boodschappen uit de Leer en Verbonden: Vertrouwen in de tegenwoordigheid van God**
Ouderling Michael John U. Teh
Wat kunnen we doen om Gods vertrouwen te winnen?
- 44 **Onder heiligen der laatste dagen**
Raad van een moeder; een zegening voor een gezin; gemoedsrust door de verzoening.
- 48 **Dit nummer gebruiken**
Gezinsavondideeën; onderwerpen in deze uitgave; en succes met de gezinsavond.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Jon McNaughton, *Ik zag een licht.*
Achterkant: Gary Smith, *De martelaarsdood van Joseph en Hyrum.*

jongeren

HOOFDARTIKELEN

- 8 **God ontdekken** Mary Weenig
Ik ging naar Alaska om te werken — en antwoord te krijgen op een vraag.
- 22 **De nuttigste kennis** Ouderling Clayton M. Christensen
Ik wilde écht graag te weten komen of het Boek van Mormon waar was.
- 36 **Een voorbeeld voor de gelovigen** Algemene presidiums van de jongemannen en de jongevrouwen
Jij kunt iets goeds teweegbrengen!
- 40 **Er leeft hoop in Haïti** Richard M. Romney
Tieners in Haïti krijgen de zendingsgeest te pakken.

AFDELINGEN

- 17 **Poster: Laat het stortregenen!**
- 35 **Korte boodschappen**
Een groot geschenk; een lievelingslofzang.
- 39 **Regel op regel: 1 Timoteüs 4:12**
Inzichten in het thema van de wekelijkse activiteitenavonden van dit jaar.

Januari 2009 109ste jaargang Nummer 1
LIAHONA 04281 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twalf Apostelen: Boyd K. Packard, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B.
Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook en D. Todd Christofferson

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Condie
Adviseurs: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Layborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr

Assistentredactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Christy Borz, David A. Edwards,
Matthew D. Filton, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer
Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odelek,
Judith M. Paller, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Julie Wardell

Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidingsvend art-director: M.M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Buldett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric
P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032(0)14265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Gravesdree 64

NL7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar: nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

European Distribution Ltd., Magazine Service,

Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890

E-mail: liahona-ed@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bel of e-mail EDI)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekening nummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

BIC (SWIFT CODE): DRES DE FF 523

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake

City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fij, Fins, Frans,
Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans,
Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch,
Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, nietcommercieel gebruik in de kerk of

thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de

bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East

North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder

www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'.

Voor andere talen, klik op 'Languages'.

For Readers in the United States and Canada:

January 2009 Vol. 108 No. 1 LIAHONA (USPS 311-480) Dutch

(ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ

of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year. Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone. (Canada Post International Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

kinderen

LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET

K2 Als Jezus Christus worden
President Dieter F. Uchtdorf

HOOFDARTIKELN

K8 De talentenshow Alison Palmer

K14 Bens week Lana Krumwiede

AFDELINGEN

K4 Participatieperiode: Ik heb een Vader in de hemel
die mij liefheeft Cheryl Esplin

K6 Uit het leven van de profeet
Joseph Smith: De publicatie
van het Boek van Mormon

K10 Vriendschap sluiten:
Met heel je hart
Richard M. Romney

K13 Kleurplaat:

OMSLAG DE
KINDERVRIEND
Illustratie Steve Kropp

Kijk eens of je de
Bulgaarse KGW-
ring kunt vinden in
dit nummer. Kies
de goede pagina!

Post

**Ik maakte van mijn nieuwe gemeente
mijn 'thuis'**

Ik kreeg onlangs een baan in Benga-
luru (India), een stad die ver van mijn
woonplaats Chennai af ligt. Ik vond
mijn nieuwe baan fijn, maar naar een
nieuwe gemeente gaan was iets heel
anders. Ik voelde me een vreemde en
ik miste mijn eigen gemeente. En toen
las ik 'Van elke wijk je "thuis" maken' in
de Liahona van januari 2008. Ik voelde
me getroost en begon mezelf voor te
stellen aan een heleboel leden. Ik kreeg
een roeping en sloot vriendschappen.
Maar bovenal weet ik nu beter waarom
ik naar de kerk ga. Ik kijk nu of ik
nieuwe gezichten zie en leg contact met
die mensen. Bedankt voor het artikel.

Joseph Isaac (India)

**De Liahona helpt mij om anderen
over het evangelie te vertellen**

Ik heb de Liahona altijd bij me.
En daardoor heb ik al veel mensen
bij de zendelingen kunnen introdu-
ceren. Als ik in het ziekenhuis op
mijn beurt wacht, lees ik erin. De
mensen zijn er nieuwsgierig naar,
dus maak ik van de gelegenheid
gebruik om ze over het evangelie
van Jezus Christus te vertellen en
over het heilsplan dat God ons heeft
geleerd. Doordat ik de Liahona
overal mee naartoe neem, heb ik
mensen over het evangelie en over
Jezus Christus kunnen vertellen.

Margarita Herrera de Bello (Mexico)

Laten wij onze stem van waarschuwing verheffen

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Omdat de Heer goed voor zijn kinderen is, roept Hij dienstknechten om hen voor gevaar te waarschuwen. Wat die roeping om te waarschuwen zo moeilijk en waardevol maakt, is het feit dat de belangrijkste waarschuwingen net gevaren betreffen die de mensen nog niet inzien. Denk maar aan Jona. Aanvankelijk ontvluchtte hij de roeping van de Heer om de inwoners van Nineve te waarschuwen, die blind waren voor de gevaren van zonde. Hij wist dat goddeloze mensen door de eeuwen heen profeten hebben verworpen en soms zelfs gedood. Maar toen Jona in geloof zijn taak volbracht, zegende de Heer hem met veiligheid en succes.

Wij kunnen ook leren van onze ervaringen als ouders en als kinderen. Diegenen onder ons die ouders zijn, zijn wel eens ongerust geweest omdat ze gevaar voelden dat hun kinderen nog niet konden inzien. Er zijn weinig gebeden zo vurig als die van een ouder die vraagt of hij mag weten hoe hij een kind ertoe kan brengen gevaar uit de weg te gaan. De meesten onder ons zijn wel eens gezegend door gehoor te geven aan de waarschuwend stem van een ouder.

Ik kan me nog herinneren dat mijn moeder me op een zaterdagmiddag zachtjes toesprak toen ik haar als kleine jongen om toestemming vroeg voor iets wat ik volkomen redelijk vond, maar waarvan zij wist dat het gevaarlijk was. Het verbaast mij nog

steeds wat een kracht zij kreeg, volgens mij van de Heer, om mij met zo weinig woorden om te praten. Als ik het me goed herinner, zij ze: 'Ach ja, ik denk dat je dat wel zou *kunnen* doen. Maar je moet het *zelf* beslissen.' De enige waarschuwing lag in de nadruk op de woorden *kunnen* en *zelf*. En toch was dat voldoende voor mij.

De kracht van haar waarschuwing met zo weinig woorden kon ik terugvoeren tot drie dingen die ik van haar wist. Ten eerste wist ik dat ze van me hield. Ten tweede wist ik dat ze zelf met soortgelijke situaties te maken had gehad en dat ze gezegend was door het goede te kiezen. En ten derde had ze haar zekere getuigenis op mij overgebracht dat de keuze die ik moest doen zo belangrijk was dat de Heer me antwoord zou geven als ik het aan Hem vroeg. Liefde, een voorbeeld en een getuigenis: dat waren die dag de sleutels, en dat zijn altijd de sleutels geweest als ik gezegend ben om te luisteren naar de waarschuwing van een dienstknecht van de Heer.

Dat we anderen met onze waarschuwend stem kunnen raken, is belangrijk voor alle verbondsdiscipelen van Jezus Christus. Deze opdracht is aan alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gegeven: 'Zie, Ik heb u uitgezonden om te getuigen en de mensen te waarschuwen, en het betaamt eenieder die gewaarschuwd is zijn naaste te waarschuwen' (LV 88:81).

Deze woorden van de Heer gelden voor de zendelingen en voor ons allen: 'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!'

Res
BookArea
M205.5
S838 DUT
2009
Jan.

Als u andere mensen uitkiest om de zendelingenlessen te laten volgen, kunt u getuigen dat de zendelingen de waarheid verkondigen en dat zij de keuzes aanbieden die tot geluk leiden.

Onze plicht om te waarschuwen

De plicht om onze naaste te waarschuwen, rust op allen die het doopverbond hebben aanvaard. Het is aan ons om met vrienden en familieleden die geen lid zijn over het evangelie te praten. Het is ons doel om hen uit te nodigen zich te laten onderwijzen door voltijdzendelingen die daartoe geroepen en aangesteld zijn. Als iemand besloten heeft onze uitnodiging tot onderwijs aan te nemen, wordt hij daarmee een veelbelovende introducté die veel meer kans maakt om zich te laten dopen en getrouw te blijven.

Als lid van de kerk mag u verwachten dat de voltijdzendelingen of de wijk- of gemeentezendelingen u zullen vragen om een lijst met mensen die u over het evangelie kunt vertellen. De zendelingen zullen voorstellen dat u denkt aan familieleden, burens en kennissen. Ze vragen u misschien om een datum vast te stellen waarop u uiterlijk een persoon of een gezin voorbereid hebt om les te krijgen van de zendelingen. Ik heb dat ook meegemaakt. Door als gezin die uitnodiging van de zending aan te nemen, was ik zo gezegend om een door de zendingzusters onderwezen tachtigjarige weduwe te mogen dopen.

Toen ik haar de handen oplegde om haar als lid van de kerk te bevestigen, voelde ik dat ik moest zeggen dat haar besluit om zich te laten dopen generaties van haar familie, zowel na als vóór haar, tot zegen zou zijn. Enige tijd nadat ze was heengegaan, was ik met haar zoon in de tempel toen hij zich aan haar liet verzegelen.

U hebt misschien wel soortgelijke ervaringen gehad met mensen die u hebt uitgenodigd om de lessen te volgen, waardoor u weet dat er maar weinig fijnere momenten in het leven zijn. Deze woorden van de Heer gelden voor de zendelingen en voor ons allen: 'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:16).

De zendelingen zullen ons helpen en aanmoedigen, maar of er meer van deze momenten bij de doopvont en in de tempel komen, is grotendeels afhankelijk van hoe serieus wij onze opdracht nemen en wat wij besluiten eraan te doen. De Heer zou het woord *waarschuwen* niet gebruiken als er geen gevaar dreigde. Maar toch voelen veel mensen die wij kennen dat niet aan. Zij hebben geleerd om de toenemende aanwijzingen te negeren dat de samenleving uit elkaar valt en dat aan hun leven en hun gezin de vrede ontbreekt die zij eens voor mogelijk hielden. Door die bereidheid om de tekens te negeren dat er gevaar dreigt, kunt u makkelijk denken: 'Waarom zou ik over het evangelie spreken met iemand die tevreden lijkt? Welk gevaar is er voor hen of mij als ik niets zeg of doe?'

Nou, het gevaar mag dan moeilijk te zien zijn, maar het bestaat wel degelijk, zowel voor hen als voor ons. Op een gegeven moment zal iedereen die u in dit leven bent tegengekomen in de wereld hierna weten wat u nu weet. Dan weten ze dat de enige manier om voor eeuwig bij hun gezin en in de tegenwoordigheid van hun hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus te leven, is te kiezen door de poort van de doop te gaan via de handen van iemand met gezag van God. Dan weten ze dat de enige manier dat gezinnen eeuwig samen kunnen zijn, is door de heilige verbonden in de tempels van God op aarde te aanvaarden en na te komen. Zij zullen dan ook weten dat u dat wist. En zij zullen zich herinneren of u hen hebt aangeboden wat iemand u had aangeboden.

Het is makkelijk om te zeggen: 'Dit is niet het moment.' Maar uitstel is gevaarlijk. Jaren geleden werkte ik voor iemand in Californië. Hij nam me in dienst, hij behandelde me goed, hij leek mij hoog te achten. Misschien was ik de enige heilige der laatste dagen die hij ooit goed gekend heeft. Ik weet niet alle redenen meer waarom ik vond dat ik een beter moment moest afwachten om met hem over het evangelie te praten. Ik weet alleen nog

hoe verdrietig ik was toen ik hoorde dat hij met zijn vrouw, na zijn pensioen en nadat ik ver weg was verhuisd, in een auto-ongeluk was omgekomen op weg naar hun huis in Carmel in Californië. Hij hield van z'n vrouw. Hij hield van z'n kinderen. Hij had van z'n ouders gehouden. Hij hield van z'n kleinkinderen, en zal van hun kinderen houden en altijd bij ze willen blijven.

Nu weet ik niet hoe ze al die menigten in het hierna-maals in banen leiden. Maar ik denk dat ik ze zal tegenkomen, en dat hij me zal aankijken, en dat ik dan in zijn ogen de vraag zie: 'Hal, jij wist het. Waarom heb je het me niet verteld?'

Als ik denk aan hem, aan de weduwe die ik heb gedoopt en aan haar familieleden die nu aan haar en aan elkaar verzegeld worden, wil ik meer doen. Ik wil krachtiger zijn in mijn uitnodigingen aan mensen om de zendelingenlessen te volgen. Met dat verlangen, en met het geloof dat God ons zal helpen, zullen we meer bereiken.

Liefde staat op de eerste plaats

Liefde staat altijd op de eerste plaats. Eén enkele goede daad voldoet zelden. De Heer heeft als volgt de liefde beschreven die we moeten voelen en die zij die wij uitnodigen in ons moeten herkennen: 'De liefde is lankmoedig', 'alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij' (1 Kointhiërs 13:4, 7).

Ik heb gezien wat 'lankmoedig' en 'alles verdraagt zij' betekenen. Een familie kwam in een huis in onze buurt

wonen. Omdat het een nieuw huis was, deed ik samen met andere heiligen der laatste dagen een aantal avonden wat werk in de tuin. Ik herinner me dat ik op de laatste avond, toen we bijna klaar waren, naast de huisvader stond. Hij keek naar ons werk en zei tegen diegenen onder ons die in zijn buurt stonden: 'Dit is de derde tuin die jullie mormonen voor ons hebben aangelegd, en ik denk dat dit de beste is.' Vervolgens vertelde hij rustig maar standvastig over de grote voldoening die hij kreeg van zijn lidmaatschap in zijn eigen kerk, een gesprek dat we in de jaren dat hij er woonde vaak met hem hadden.

Al die tijd hielden de goede daden voor hem en zijn gezin niet op, want de burens gingen hen echt liefhebben. Op een avond kwam ik thuis en zag ik een vrachtwagen in hun oprit staan. Ik had gehoord dat ze naar een andere staat gingen verhuizen. Ik ging kijken of ik ergens mee kon helpen. Ik herkende de man die ik huisraad in de vrachtwagen zag laden niet. Toen ik dichterbij kwam, zei hij rustig: 'Hallo broeder Eyring.' Ik had hem niet herkend omdat hij de zoon was die er had gewoond, maar die inmiddels ouder was geworden, was getrouwd en ergens was gaan wonen. En vanwege de liefde die velen voor hem hadden gehad, was hij nu een gedoopt lid van de kerk. Ik ken het einde van het verhaal niet, want er komt geen einde aan. Maar ik weet wél dat het met liefde begon.

Ten tweede moeten we een beter voorbeeld zijn van dat waartoe we anderen uitnodigen. In een steeds duisterder wordende wereld wordt dit gebod van de Heiland

steeds belangrijker: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

De meesten onder ons zijn bescheiden genoeg om te denken dat het kaarsje van ons voorbeeld wel eens te weinig licht zou kunnen geven om opgemerkt te worden. Maar u en uw gezin worden meer in de gaten gehouden dan u misschien beseft. Enige tijd geleden mocht ik bijeenkomsten bijwonen met bijna driehonderd predikanten en leidinggevendenden uit andere kerken. Ik sprak zo veel mogelijk van hen individueel. Ik vroeg hen waarom zij met zo veel aandacht naar mijn boodschap hadden geluisterd, die ging over de oorsprong van de kerk, over het eerste visioen van de jonge Joseph Smith, en over levende profeten. Elk gaf eigenlijk zo'n beetje hetzelfde antwoord. Zij vertelden over iemand uit onze kerk die zij kenden, of over een gezin — uit onze kerk. Ik kreeg vaak te horen: 'Zij waren het fijnste gezin dat ik ooit heb ontmoet.' Vaak spraken zij over de een of andere gezamenlijke actie of hulpactie na een ramp waarbij kerkleden iets opmerkelijks hadden gedaan.

De mensen die ik bij die bijeenkomsten sprak konden de waarheid in de leer nog niet herkennen, maar ze hadden wel de vruchten ervan gezien in het leven van de leden, en daarom waren ze eraan toe om te luisteren. Zij waren voorbereid om de waarheden van de herstelling aan te horen — dat gezinsleden voor altijd aan elkaar verzegeld kunnen worden en dat het evangelie onze aard kan veranderen. Zij waren daarop voorbereid door uw voorbeeld.

Het derde wat we beter moeten doen, is bij onze

uitnodiging onze uitnodiging ons getuigenis te voegen. Liefde en een voorbeeld doen deuren open, maar we moeten dan nog wel onze mond open doen en ons getuigenis geven. Wij worden daarin geholpen door een eenvoudig feit: waarheid en keuze zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden. Alle kinderen van onze hemelse Vader moeten bepaalde keuzes doen om in aanmerking te komen voor een getuigenis van geestelijke waarheden. En zijn we eenmaal op de hoogte van een geestelijke waarheid, dan moeten we kiezen of we ons leven ernaar vormen of niet. Getuigen wij van de waarheid tot onze dierbaren of vrienden, dan moeten we ook duidelijk maken welke keuzes ze moeten doen als ze eenmaal voor zichzelf weten dat het waar is. Twee belangrijke voorbeelden daarvan zijn: iemand uitnodigen om het Boek van Mormon te lezen en iemand uitnodigen om de zendelingenlessen te volgen.

Om te weten te komen dat het Boek van Mormon waar is, moeten we het lezen en ervoor kiezen om te doen wat er in Moroni staat: bidden om erachter te komen of het waar is (zie Moroni 10:3-5). Als we dat hebben gedaan, kunnen we uit eigen ervaring tot onze vrienden getuigen dat zij met die keuze achter dezelfde waarheid kunnen komen. Als ze weten dat het Boek van Mormon het woord Gods is, staan ze voor een andere keuze: of ze wel of niet uw uitnodiging aannemen om de zendelingenlessen te volgen. Om bij het doen van die uitnodiging uw getuigenis te geven, moet u weten dat de zendelingen als dienstknechten van God geroepen zijn.

U kunt dat getuigenis krijgen door de zendelingen bij u thuis uit te nodigen om familie of vrienden les te geven. De zendelingen zullen die uitnodiging met open armen

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het zo dat iedereen aan de bespreking deelneemt. Enkele voorbeelden:

1. Knip uit papier drie sleutels en schrijf er 'Liefde', 'Voorbeeld' en 'Getuigenis' op. Vertel president Eyrings verhaal over zijn moeder. Laat de sleutels zien en vraag de familie welke rol de sleutels in het verhaal speelden. Geef voorbeelden uit het artikel en leg uit hoe belangrijk het is onze naasten te waarschuwen. Laat de gezinsleden vertellen wat wij bij het waarschuwen van onze naasten aan de drie sleutels hebben. Besluit

met het voorlezen van president Eyrings getuigenis in de laatste alinea.

2. Neem eventueel snoepjes of koekjes mee voor het gezin dat u bezoekt. Leg ze ergens neer waar iedereen ze kan zien, maar bied niet aan om ze uit te delen. Vertel het verhaal van de man in Californië voor wie president Eyring werkte. Bespreek hoe president Eyring zich voelde toen hij hoorde dat hij was overleden. Vraag de gezinsleden hoe zij zich zouden voelen als u wegging zonder hen snoepjes aan te bieden. Bespreek hoe wij anderen het evangelie kunnen aanbieden.

ontvangen. Als u bij hen zit terwijl zij lesgeven, zult u net als ik weten dat zij geïnspireerd worden met kracht die hun leeftijd en opleiding te boven gaat. En als u dan andere mensen uitkiest om de zendelingenlessen te laten volgen, kunt u getuigen dat zij de waarheid verkondigen en dat zij de keuzes aanbieden die tot geluk leiden.

Een verzekering

Sommigen onder ons vinden het misschien moeilijk te geloven dat wij genoeg liefde hebben of een goed genoeg voorbeeld geven of dat onze kracht om te getuigen groot genoeg is om onze kennissen onze uitnodigingen aan te laten nemen. Maar de Heer wist dat we er zo over zouden denken. Luister naar zijn bemoeidigende woorden die Hij aan het begin van de Leer en Verbonden liet zetten. Hij gaf ons deze opdracht: 'En de waarschuwendende stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van mijn discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen' (D&C 1:4).

En luister nu eens naar zijn beschrijving van de kwalificaties van die discipelen — van ons: 'De zwakke dingen der wereld zullen tevoorschijn treden en de machtige en sterke afbreken.' (LV 1:19).

En daarna dit: 'Opdat de volheid van mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou worden verkondigd aan de einden der wereld' (LV 1:23).

En vervolgens nog: 'en voor zoverre zij ootmoedig [zijn], zij sterk gemaakt zouden worden en gezegend worden uit den hoge' (LV 1:28).

Die verzekering werd de eerste zendelingen in de kerk gegeven, maar ook de zendelingen nu. En zij wordt ons allemaal gegeven. We moeten geloof hebben dat we genoeg liefde kunnen tonen en dat het evangelie ons leven voldoende beïnvloed heeft om anderen onze uitnodiging te laten herkennen als komend van de Meester, want het is zijn uitnodiging.

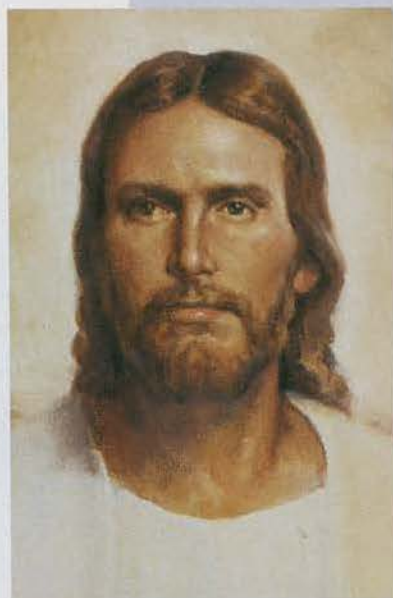
Hij heeft het volmaakte voorbeeld gegeven van wat wij moeten doen. U hebt zijn

liefde en zorg zelfs nog gevoeld als u niet reageerde, net zoals zij die u met het evangelie benadert misschien niet reageren. Hij heeft u keer op keer uitgenodigd om u door zijn dienstknechten te laten onderwijzen. Dat is misschien niet wat u gezien hebt in de bezoeken van huisonderwijzers en huisbezoeksters, of in een telefoontje van de bisschop, maar dat waren zijn uitnodigingen om hulp en onderricht te ontvangen. En de Heer heeft de consequenties altijd duidelijk aangegeven en ons toegestaan om zelf te kiezen.

Wat Lehi, dienstknecht van de Heer, zijn zoons leerde, is altijd op ons allemaal van toepassing geweest: 'En nu, mijn zonen, wil ik dat gij vertrouwt op de grote Middelaar en luistert naar zijn grote geboden; en getrouw zijt aan zijn woorden en het eeuwige leven kiest, naar de wil van zijn Heilige Geest' (2 Nephi 2:28).

En dan krijgen we van Jakob deze aanmoediging om te voldoen aan onze plicht om te getuigen, want de keuze om zich door de zendelingen te laten onderwijzen is het betreden van het pad naar het eeuwige leven, de grootste van alle gaven Gods. 'Daarom, weest goedsmoeds en bedenkt dat gij vrij zijt om naar eigen inzicht te handelen — om de weg te kiezen van de eeuwige durende dood of de weg van het eeuwige leven' (2 Nephi 10:23).

Ik getuig dat uitsluitend het aanvaarden en naleven van het herstelde evangelie van Jezus Christus de gemoedsrust geeft die de Heer voor dit leven heeft beloofd, en de hoop op het eeuwige leven in de toekomstige wereld. Ik getuig dat wij het voorrecht en de plicht hebben gekregen om kinderen van onze hemelse Vader, onze broeders en zusters, de waarheid te bieden, en deze keuzes die tot zegeningen leiden. Jezus is de Christus. Hij leeft en dit is zijn werk. ■

We moeten geloof hebben dat we genoeg liefde kunnen tonen en dat het evangelie ons leven voldoende beïnvloed heeft om anderen onze uitnodiging te laten herkennen als komend van de Meester, want het is zijn uitnodiging.

God ontdekken

MARY WEENIG

Twoen ik bijna achttien was, vloog ik naar Soldotna, een klein plaatsje in Alaska, voor een zomerbaantje. Dit was de eerste keer dat ik ergens anders zou wonen dan thuis. Mijn ouders hadden voor mij geregeld dat ik zou werken en wonen bij hun goede vrienden, de familie Wright, die de plaatselijke supermarkt bezaten. Ik hoopte genoeg geld te verdienen voor mijn studie. Ik hoopte ook thuis te komen met een antwoord op een vraag die mij geregeld dwars zat: Bestaat er echt een god?

Ik moest daar zelf antwoord op krijgen. Dus besloot ik elke avond te bidden en God te vragen of Hij echt bestond. Op de een of andere manier meende ik dat als God bestond, Hij mijn gebed zou beantwoorden. Als ik geen antwoord kreeg, dan wist ik dat Hij niet bestond. Eenvoudig, dacht ik.

Bij de Wrights thuis deelde ik een slaapkamer met hun dochter Lisa. Zij was van haar studie aan de Brigham Young University voor de zomer thuis en werkte samen met mij in de supermarkt. Ik bewonderde Lisa meteen al. Ze was mooi, intelligent, vol zelfvertrouwen, enthousiast over het leven. Die zomer brachten we bijna alle dagen van vroeg tot laat samen door.

Ik luisterde graag als Lisa over het studentenleven vertelde. Het klonk alsof ze een leuk en onafhankelijk leven leidde. Lisa had haar leven georganiseerd en in evenwicht gebracht, en had de juiste prioriteiten duidelijk voor ogen.

Mijn bewondering voor Lisa nam toe toen ik haar dagelijks in de Schriften zag lezen en elke ochtend en avond zag bidden. Ik wilde Lisa vragen hoe zij haar geloof in God gekregen had, maar schaamde me voor mijn gebrek aan geloof. Ik herinner me dat ik me in bed lag af te vragen wat Lisa in haar gebeden met God besprak.

Elke avond knielde ik bij mijn bed neer en zei snel een gebed op, God vragend of Hij bestond. Maar ik voelde niets bijzonders of geestelijks. Ik hoorde geen

stem. Ik voelde me na mijn gebeden net zo als ervoor. Die avondroutine ging twee maanden door. Ik raakte ontmoedigd en merkte dat ik steeds meer aan God begon te twijfelen.

Op een avond had ik erg last van heimwee en vulden mijn ogen zich met tranen. Ik wilde zo graag bij mijn familie, mijn vrienden en in mijn vertrouwde omgeving zijn. Omdat ik er erg naar verlangde met iemand te praten die ik kende en die van me hield, knielde ik neer om te bidden. 'God, ik heb U nu echt nodig', begon ik. Minuten lang sprak ik mijn ware gevoelens uit tegenover mijn Vader in de hemel. Ik vertelde Hem alles. Ik sprak met Hem alsof ik geloofde dat Hij bestond.

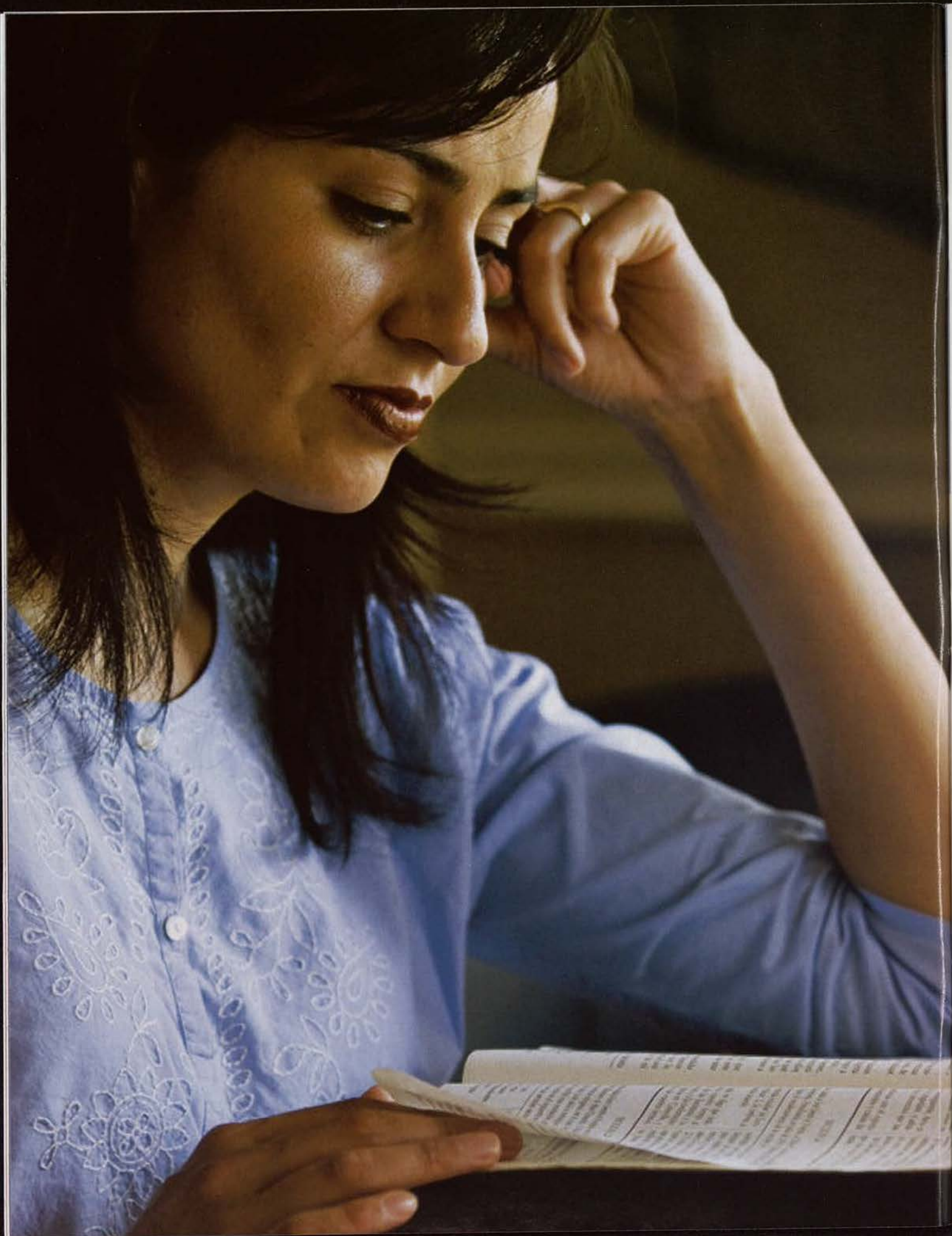
Ik werd omgeven door een warm gevoel. Ik begon me te voelen alsof mijn hemelse Vader naar beneden was gekomen en mij in zijn armen had genomen. Ik was niet meer alleen. Ik werd omringd door gevoelens van liefde en vrede. Ik wist dat God bestond.

Ik vroeg me af waarom het meer dan twee maanden had geduurd voordat ik een antwoord kreeg. Ik vond het antwoord in Jeremia 29:13: 'Dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart.'

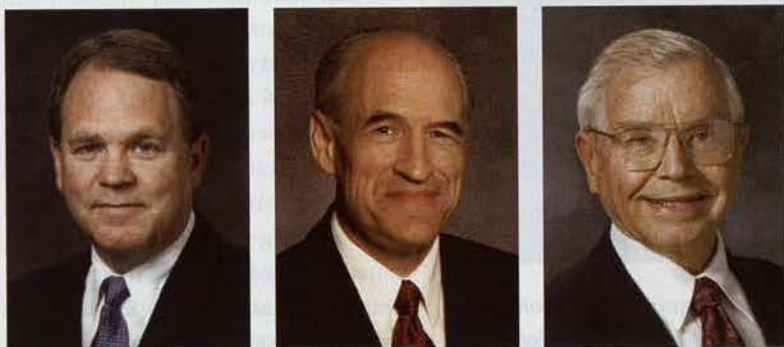
Ik kreeg eindelijk een antwoord op mijn gebed toen ik diep doorvoeld gebeden had. Ik had geloof in het bestaan van God. Ik zocht met mijn woorden en mijn tranen hoog tot in de hemelen.

Mijn leven is veranderd door die ene avond. Ik heb een zending vervuld en ben in de tempel gehuwd. Mijn geloof in Gods bestaan blijft toenemen.

Ik denk nog vaak aan die zomer in Alaska. Zonder Lisa's voorbeeld had ik het bidden misschien niet al die maanden volgehouden. Misschien had ik het wel opgegeven en had ik nooit de liefde van mijn hemelse Vader ontdekt. Ik zal Lisa altijd dankbaar zijn voor het voorbeeld dat zij gaf. Zij hielp mij om tot God te komen en zijn liefde voor mij te voelen. ■

Uw studie van de Leer en Verbonden verrijken

A. Roger Merrill (midden), president; Daniel K Judd (links), eerste raadgever; en William D. Oswald, tweede raadgever.

Dit jaar krijgen wij de geweldige gelegenheid om grote zegeningen te ontvangen door de Leer en Verbonden te bestuderen, een uitzonderlijk boek met openbaringen dat in onze tijd en voor onze tijd is geschreven.

ALGEMEEN ZONDAGSSCHOOLPRESIDIUM

De Leer en Verbonden, die soms ook wel het handboek van de Heer voor de herstelling wordt genoemd, bevat 'de milde doch resolute stem van de Heer Jezus Christus, die opnieuw spreekt in de bedeling van de volheid der tijden.'¹

Veel leden hebben al een grote liefde voor dit boek opgevat. Een zuster zegt: 'De concrete openbaringen aan personen in de Leer en Verbonden helpen erg. Ik heb het gevoel dat ze ook op mij van toepassing zijn.' Iemand anders merkt op: 'De Leer en Verbonden helpt mij

in mijn omstandigheden omdat het niet zo oud is.' Een broeder zegt: 'Ik waardeer de Leer en Verbonden omdat ik het priesterschap er beter door begrijp.'

Wij getuigen dat de Leer en Verbonden waarlijk de stem van de Heer in onze tijd is tot elk kind van God en dat het hen die het bestuderen zeer tot zegen is. Wij doen vier suggesties om uw studie dit jaar een lonender ervaring te maken en stellen bovendien enkele manieren voor om de zondagsschool hierbij te laten helpen.

Lees het boek van voor tot achter

In *Leer en Verbonden en kerkgeschiedenis*, gids voor de cursist worden de leden aangemoedigd om in 2009 'de Leer en Verbonden (...) helemaal door te lezen'² en bovendien de op onderwerp gerangschikte wekelijkse leesopdrachten uit te voeren.

Als we op deze manier studeren, kunnen we de context en inhoud van de te bestuderen afdelingen beter begrijpen. Zo bereiden we ons ook voor op deelname aan een zinvolle bespreking in de zondagsschoolles, die ons op zijn beurt nader inzicht en inspiratie zal bieden voor ons privé- en ons gezinsleven.

In uw dagelijkse schriftstudie zult u het misschien nuttig vinden om de in de les te bespreken stof op een of twee vaste dagen per week te bekijken, waarna u verder gaat met het lezen van de Leer en Verbonden.

Houd vragen in gedachten bij het lezen

Broeder Renzo Molly Barrios Matias uit Guatemala ondervond hoe krachtig schriftstudie is als middel om persoonlijke openbaring te ontvangen voor zijn eigen leven.

'Toen orkaan Mitch in 2001 door Midden-Amerika was geraasd en een spoor van vernieling had achter

Er vindt krachtig onderwijs plaats en er wordt geïnspireerd onder-
richt ontvangen als leraar en leerlingen begrijpen dat de Heilige
Geest de ware leerkracht in alle lessen van de kerk is en dat deel-
name in de klas de Geest uitnodigt om tot de aanwezigen te getuigen.

gelaten, zat ik met veel vragen', zegt hij. 'Op zoek naar antwoorden ging ik naar een vriend voor wie ik veel respect heb. Hij zei: "Lees de Schriften. Daarin vind je de beste antwoorden op je vragen."' "

'Dat betekende een ommekeer in mijn leven', aldus broeder Matias. 'Toen ik de Schriften lang had bestudeerd, begon ik antwoorden op mijn vragen te vinden. Ik zag in dat mijn leven zin had. En toen besloot ik een voltijdzending te vervullen.'

Al gauw bevond ouderling Matias zich in het zendingsgebied Tegucigalpa (Honduras) en hielp hij andere mensen om de kracht van schriftstudie te ontdekken.

Als we lezen met bepaalde vragen in gedachten, nodigt dat de Heer uit om ons te inspireren en leiden in onze moeilijkheden en kansen. Het

is misschien nuttig om vragen op te schrijven die u na gebed in gedachten kunt houden tijdens uw schriftstudie. Krijgt u daar antwoorden op, dan krijgt u misschien de ingeving om daar tijdens de zondagsschool over te vertellen. Als de leden in de klas elkaar horen getuigen van de manieren waarop de Heer de Schriften gebruikt om ons te leiden en inspireren, worden ze opgebouwd.

Let op verbanden, patronen en thema's

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gesuggereerd om bij onze schriftstudie altijd te letten op *verbanden, patronen en thema's*.³

Een voorbeeld van een *verband* in de Leer en Verbonden is het verband tussen onze gehoorzaamheid en de

beloofde zegeningen. 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte' (LV 82:10). Onze schriftstudie wordt zinvoller als we dit verband zien, en besluiten om te doen wat de Heer ons geboden heeft.

Een *patroon* in de Leer en Verbonden is verweven met de aard van het boek zelf. Zoals er in de inleiding staat: 'Deze heilige openbaringen zijn ontvangen in antwoord op gebed, als er behoefte aan bestond, en zijn voortgekomen in toenmalige situaties waar bestaande mensen bij betrokken waren.'⁴ De openbaringen waren persoonlijk en beantwoorden concrete vragen over zaken waarvan onze hemelse Vader wist dat zij 'de meeste waarde' zouden hebben (D&C 15:6; 16:6) voor de desbetreffende personen.⁵

Een van de meest voorkomende *thema's* in alle Schriften is 'zoekt Mij naarstig en gij zult Mij vinden; vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal worden opengedaan' (LV 88:63). Thema's als dit moedigen ons aan om meer verantwoordelijkheid op ons te nemen voor wat wij leren bij het lezen en overpeinzen van Gods woorden.

Hoewel de Leer en Verbonden niet altijd leest als een verhaal, zijn er verbanden, patronen en thema's met de teksten verweven. Een van de zegeningen van samen Schriftuur bespreken in de zondagsschool, is dat wij ons beter bewust worden van deze inzichten door te vertellen over onze eigen inzichten en te luisteren naar die van anderen.

Streef ernaar opgebouwd te worden en u tezamen te verblijden

De Heer heeft gezegd dat als kerkleden leren en elkaar onderwijzen door de Geest, 'beiden worden opgebouwd en verblijden zich tezamen' (LV 50:22). Er vindt krachtig onderwijs plaats en er wordt geïnspireerd onderricht ontvangen als leraar en leerlingen begrijpen dat de Heilige Geest de ware leerkracht in alle lessen van de kerk is en dat deelname in de klas de Geest uitnodigt om tot de aanwezigen te getuigen.

In februari 2007 nodigde ouderling Jeffrey R. Holland ons tijdens de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevend over onderwijzen en leren uit om meer verantwoording op ons te nemen voor het leren van het evangelie. Vervolgens liet hij zien hoe geïnspireerde leerkrachten klasleden kunnen uitnodigen om actiever deel te nemen in plaats van passief te blijven bij klassikale besprekingen.

Ouderling Holland zei: 'Als we de

leerling verantwoordelijk maken voor wat hij leert, en als we getuigen van de waarheid waarin we les hebben gegeven, zal God in ons hart en in het hart van de leerlingen de boodschap van het evangelie van Jezus Christus verankeren.'⁶

Studeren de klasleden gedurende de week na gebed in de Schriften en lezen ze er vervolgens gezamenlijk in en vertellen elkaar hun inzichten, dan zal de Heilige Geest getuigenis geven en 'tot het hart' (2 Nephi 33:1) voeren van elk afzonderlijk klaslid wat hij of zij moet weten en doen (zie 2 Nephi 32:3-5).

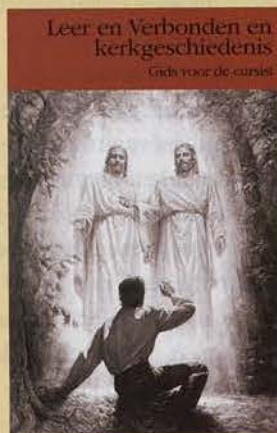
Een persoonlijke uitnodiging

Met het bestuderen van de Leer en Verbonden dit jaar en leren van wat daarin staat, zal ons geloof in onze hemelse Vader en Jezus Christus, en ons getuigenis van Joseph Smith als Gods profeet van de herstelling, worden gestrekt. De Heer zal ons begrip vergroten en de Schriften zullen een belangrijker deel van ons leven gaan uitmaken.⁷

Aan het begin van dit nieuwe jaar nodigen wij u uit om samen in blijdschap gehoor te geven aan deze oproep: 'Onderzoek deze geboden [in de Leer en Verbonden], want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld' (D&C 1:37). ■

NOTEN

1. Verklarende inleiding tot de Leer en Verbonden.
2. *Leer en Verbonden en kerkgeschiedenis: Gids voor de cursist* (1999), Inleiding, p. 3.
3. Zie David A. Bednar, 'A Reservoir of Living Water' (Church Educational System, haardvuuravond voor jongvolwassenen, 4 februari 2007), www.lds.org.
4. Verklarende inleiding tot de Leer en Verbonden.
5. Zie voor andere voorbeelden van concrete persoonlijke openbaringen LV 7-9; 11-12; 14-17.
6. Jeffrey R. Holland, 'Onderwijzen en leren in de kerk', *Liahona*, juni 2007, p. 73; *Ensign*, juni 2007, p. 105. De uitzending is in verschillende talen te beluisteren op www.lds.org. Klik op 'Gospel Library', 'Additional Addresses', 'Worldwide Leadership Training: Teaching and Learning.'
7. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:73-74. Na hun doop waren Joseph Smith en Oliver Cowdery 'vervuld van de Heilige Geest'. Hun verstand werd 'verlicht [en toen] werden de Schriften geopend voor [hun] begrip.'

DE GIDS VOOR DE CURSIST BESTUDEREN

Als we de *Gids voor de cursist* bij onze studie gebruiken voordat we naar de zondagsschool gaan, zijn we beter voorbereid om 'elkaar in de leer van het koninkrijk [te] onderwijzen' (LV 88:77). De *Gids voor de cursist* bevat verschillende studiehulpmiddelen:

- Verklarende inleiding tot de Leer en Verbonden.
- Wekelijkse leesopdrachten en tekstenreeksen.
- Een korte chronologie van de kerkgeschiedenis.
- Kaarten met belangrijke plekken uit de kerkgeschiedenis.
- Geloofsversterkende vragen om besprekingen van het evangelie aan te moedigen.
- Een afschrift van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld.'

Vertrouwen in de tegenwoordigheid van God

Vergroten we ons geloof en onze toewijding, dan komen we dichterbij onze Vader in de hemel.

OUDERLING MICHAEL JOHN U. TEH
van de Zeventig

Het verhaal van de profeet Joseph Smith die te midden van de 'twisten tussen [...] groeperingen godsdienstijveraars' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:11) probeerde uit te zoeken tot welke kerk hij moest behoren, is een verhaal vol inspiratie en hoop voor allen die oprecht naar waarheid zoeken. Wat moet het een opluchting zijn geweest voor Joseph, een onbekende jongen van veertien jaar met een eenvoudige vraag en een oprecht verlangen, om in de Bijbel de volgende passage te lezen: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden' (Jakobus 1:5).

Deze passage geeft een goed inzicht in de soort relatie die ieder van ons met zijn Vader in de hemel zou moeten hebben. Dit vers drukt de grote barmhartigheid en genegenheid van onze liefhebbende Vader uit voor een zoon die met een vraag tot Hem kwam. De Vader beantwoordt over het algemeen geen gebeden met visioenen zoals Hij in het heilige bos deed, maar Hij geeft wél antwoorden die veel gemoedsrust geven. Hij belooft ons dat Hij ons eenvoudigweg en zonder verwijt antwoord zal geven.

Als jongen was ik verscheidene malen in de gelegenheid om deze belofte op de proef te stellen. Ik getuig dat de belofte waar is. Of ik nu een speeltje of een munt of welke andere dierbare bezitting ook kwijt was, iets dat volwassenen niet belangrijk leek, mijn hemelse Vader beantwoordde mijn gebeden en stelde mij gerust. Ik herinner me duidelijk het vertrouwen dat ik had dat er een antwoord zou komen. Dat was het geloof van een jongen. Dat was ook het geloof van de jonge Joseph Smith.

Dergelijk geloof levert de omstandigheden op waarin gebeden worden beantwoord, zoals ook uit de volgende passage blijkt: 'Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel opzicht twijfelende' (Jakobus 1:6).

Toen ik ouder werd, vond ik het steeds moeilijker om onwankelbaar geloof te oefenen. De wereld zaait zaadjes van twijfel en vooroordeel in ons verstand en hart. Daarom is de aansporing van de Heiland 'wordt als de kinderen' (Matteüs 18:3) een levenslang streven voor mij geworden. Ik merk dat geloof 'als een mosterdzaad' (Matthew 17:20) soms binnen mijn bereik is, maar dat het meestal buiten mijn bereik is.

Hoe kunnen wij voortdurend zoveel geloof oefenen? De volgende raadgeving

geeft ons inzicht in dit rechtschapen streven: 'Hetgeen van God is, is licht; en wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe' (LV 50:24).

Dat is wat de profeet Joseph Smith doormaakte. Net als anderen dat eerder deden, bewees hij zichzelf door voortdurend geloof te oefenen en zijn keuzevrijheid goed te gebruiken. Hij verbleef in God, ontving meer licht, en dat licht werd steeds helderder totdat het zo helder was als de middagzon.

Eén voorval in het leven van de profeet had een sterke uitwerking op mijn leven als jongeman:

'Joseph lag 's avonds laat te slapen na een uiterst vermoeiende dag. (...) Enkele momenten later stook er een woedende

bende binnen. (...) Ze pakten hem en sleurden hem het huis uit terwijl Emma schreeuwde. (...)'

'(...) Er kwam een groep bijeen (...) om een raadsvergadering te houden. (...) Na de raadsvergadering verklaarden de bendeleiders dat ze hem niet zouden doden, maar hem van zijn kleding zouden ontdoen en hem geselen en zijn vlees openrijten. (...) Zij duwden een stinkende teerlepel in zijn gezicht en probeerden die in zijn keel te duwen. (...)'

'Toen ze Joseph hadden achtergelaten, probeerde hij op te staan, maar viel weer op de grond van pijn en uitputting. Hij slaagde er echter in de teer van zijn gezicht te trekken zodat hij weer ongehinderd kon ademhalen. (...)'

'De profeet vond iets om zich mee te

De aansporing van de Heiland 'Wordt als de kinderen' is voor mij een levenslang streven geworden.

Omdat Joseph Smith in het heilige bos om wijsheid vroeg, en vervolgens ijverig was, hebben wij het volle evangelie van Jezus Christus.

bedekken, ging naar binnen en was de rest van de nacht bezig om zijn lichaam schoon te maken en zijn wonden te verbinden. (...)

'Daar het de volgende ochtend sabbat was, kwamen de mensen op de gebruikelijke tijd van aanbidding bijeen. Onder hen bevonden zich enkele bendeleden. (...)

'Vol blauwe plekken en littekens ging Joseph naar de bijeenkomst en stond voor de aanwezigen, zijn aanvallers van de vorige nacht rustig en manhaftig aankijkend. Hij hield een krachtige toespraak en doopte diezelfde dag drie gelovigen als lid van de kerk.'¹

Ik kan me nauwelijks indenken hoeveel pijn en ongemak de profeet Joseph moet hebben doorstaan. Hij had meer dan genoeg reden om de volgende ochtend niet te prediken, maar deze en vele andere soortgelijke of ergere ervaringen weerhielden hem niet van het uitvoeren van zijn taken. Hoe kunnen wij ons dan gerechtvaardigd voelen als we onze taken niet uitvoeren vanwege een of ander klein ongemak?

Vergroten we ons geloof en onze toewijding, dan komen we dichterbij tot onze Vader in de hemel.

'Als gij dan roept, zal de Here antwoorden;

als gij om hulp roept, zal Hij zeggen: Hier ben Ik' (Jesaja 58:9).

'Dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

'(...) en zonder dwang zal die u toevloeien, voor eeuwig en altijd' (LV 121:45-46).

Ik vind het een voorrecht om te getuigen dat Joseph Smith een profeet van God is. Omdat hij in het heilige bos om wijsheid vroeg, en vervolgens ijverig was, hebben wij het volle evangelie van Jezus Christus. President John Taylor (1808-1887) heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen de volgende veelzeggende beschrijving gegeven van wat de profeet Joseph Smith voor ons heeft gedaan: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd. (...) Hij was een groot man, en hij stierf als een groot man in de ogen van God en van zijn volk; en zoals de meesten van de gezalfden des Heren in oude tijden heeft hij zijn zending en zijn werken met zijn bloed bezegeld' (LV 135:3).

Mogen wij onze keuzevrijheid verstandig gebruiken en net als de profeet Joseph onwankelbaar geloof uitoefenen, ongeacht onze omstandigheden, zodat ons vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk [mag] worden.' ■

NOOT

1. George Q. Cannon, *Life of Joseph Smith the Prophet* (1986), 133-135; zie ook *History of the Church*, 1:261-264.

LAAT HET STORTREGENEN!

ERKEN DE ZEGENINGEN DIE OP JE WORDEN
UITGESTORT, EN GENIET ER IN DANKBAARHEID
VAN. (ZIE LV 105:12.)

De ziel voeden in het instituut

Het instituut brengt cursisten dichter tot hun hemelse Vader, biedt de gelegenheid om nieuwe vriendschappen te sluiten en goede prioriteiten te stellen, en daarmee sterkt het getuigenissen en verandert het levens.

MIJN GETUIGENIS VERSTERKEN

Ik verbaas me er vaak over wat ik allemaal kan leren in het instituut. Ik kan me niet herinneren dat ik ooit uit een instituutles ben gekomen zonder dat ik iets nieuws heb geleerd of een evangeliebeginsel beter heb begrepen. En dat heeft mijn leven veranderd.

Enkele van de vele zegeningen die ik heb ontvangen

door naar het instituut te gaan, zijn betere gezinsrelaties en een grotere belangstelling voor de Schriften. Mijn getuigenis is er ook door gegroeid. Voordat ik naar het instituut ging, wist ik niet zeker of ik op zending wilde gaan. Nu weet ik dat ik een zending moet vervullen.

Ik vond het fijn om naar het instituut te gaan. Door het instituut ben ik de normen van de kerk gaan begrijpen en gehoorzamen. De leerstellingen van de kerk zijn de weg naar het heil en de verhoging, en ik ben dankbaar dat ik er in het instituut over kan leren.

Alberto Avilez Rodríguez (Mexico)

Het instituut is een geweldige plek om het evangelie te leren en vriendschap te sluiten met andere heiligen der laatste dagen.

MIJN DOELEN BIJSTELLEN

Op een zondag luisterde ik in de avondmaalsdienst aandachtig naar een spreker die het over het instituut had. Hij haalde ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen aan: 'Het [instituut] heeft mijn leven verrijkt, en ik weet dat het jullie ook zo zal vergaan. Het zal je een beschermend schild geven om je te vrijwaren van de verleidingen en beproevingen van de wereld.'¹ Toen besepte ik dat ik de waarheid van ouderling Perry's woorden al had ingezien. Ik was dankbaar voor de zegeningen die ik had ontvangen door naar het instituut te gaan.

Niet lang daarvoor was ik aan een instituut cursus over de leringen van Jesaja begonnen. Tot op de dag van vandaag blijft dit de cursus die mijn leven het meest veranderd heeft. Dat semester was een verwarrende tijd voor mij; niet al mijn doelen en prioriteiten kwamen overeen met de evangeliebeginselen. Maar ik ging geregeld naar het instituut en had heel wat privégesprekken met de instituutleerkracht over de leer van de kerk. In de loop der tijd veranderden mijn denkbeelden en stelde ik zorgvuldig en stapsgewijs mijn doelen bij zodat ze beter overeenkwamen met het plan van de Heer voor mij.

Pas toen ik die zondag ouderling Perry's woorden hoorde aanhalen in de avondmaalsdienst, besepte ik precies hoezeer die nieuwe doelen mij tot zegen waren. Mijn hele leven was aanzienlijk verbeterd sinds ik naar het instituut ging. Ik was veel ontvankelijker voor de Geest en gaf veel minder vaak toe aan verleiding. Mijn houding en visie waren verbeterd door naar het instituut te gaan.

Krista Wren (Arizona, VS)

NOOT

1. L. Tom Perry, 'Receive Truth', *Ensign*, november 1997, pp. 61-62.

EEN PROFETISCHE BELOFTE

'Vergeet niet het seminarie en het instituut bij te wonen. Doe mee en doe je voordeel met alles wat je in die godsdienst cursussen aan evangeliekennis tot je neemt. Daardoor zul je de boodschap van het herstelde evangelie goed kunnen presenteren aan je contacten.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De lat hoger leggen' *Liahona* en *Ensign*, november 2007, p. 48.

BLIJK GEVEN VAN GELOOF

Mijn liefde voor het instituut is met het seminarie begonnen. Ik trad als veertienjarige toe tot de kerk en ik hongerde naar kennis. Ik vond het fijn om het evangelie te leren en was blij met de geweldige vrienden en leerkrachten die ik daarbij leerde kennen.

Soms was het moeilijk om naar het seminarie te gaan. Mijn familie was geen lid van de kerk en steunde mij hier niet in. Maar met hulp van andere heiligen der laatste dagen kon ik toch naar het ochtendseminarie. Mijn familie zag in dat ik mijn lidmaatschap in de kerk serieus nam. Het was mijn manier om de extra mijl te gaan.

Zoals het seminarie mijn leven verrijkte in mijn tienerjaren, heeft het instituut mijn leven verrijkt in mijn

Het instituut is voor alleenstaande en gehuwde studenten, over het algemeen in de leeftijd van achttien tot en met dertig jaar.

NIEUWE VRIENDEN VINDEN

Enkele jaren na mijn zending verhuisde ik naar een stad waar ik niemand kende. Ik ging naar het instituut omdat ik verwachtte daar nieuwe vrienden te vinden en een begin te kunnen maken aan de omgang met andere jongvolwassenen in de omgeving, zoals ik vóór mijn zending had gedaan.

Maar ik vond het aanvankelijk moeilijk. Niemand was onaardig tegen me, maar er leek weinig te gebeuren. En soms voelde ik me een eenzame buitenstaander. Buiten de kerk vond ik echter wél snel goede vrienden.

Soms leek het makkelijker om dan maar niet naar het instituut te gaan. Ik kon van niemand een lift krijgen, dus moest ik er elke week naartoe lopen of fietsen. Ik had elders goede vrienden gevonden met dezelfde interesses. Bovendien had ik mijn eindcertificaat van het instituut al gehaald.

Maar als ik alle redenen bedacht om niet te gaan, herinnerde ik me hoeveel ik in het verleden was gegroeid door de lessen die ik had geleerd en de vriendschappen die ik in het instituut had opgedaan. Het instituut ontwikkelde mijn getuigenis en gaf mij meer begrip van het plan van de Heer voor mij. Ik besloot om er naartoe te blijven gaan, en ik ben blij dat ik dat gedaan heb. In de loop van dat jaar kreeg ik er geleidelijk goede vrienden bij in het instituut. Ik werd uitgenodigd voor allerlei gelegenheden en

jaren als jongvolwassene. Ik heb de woorden van Christus als een schat in mijn hart en mijn verstand bewaard (zie LV 6:20; 84:85). Door die leringen ben ik de Heer beter gaan dienen door te besluiten op zending te gaan.

Ik ben dankbaar voor het instituut en weet dat het een geïnspireerd programma is, want ik heb de zegeningen ervan gezien in mijn leven en dat van anderen.

Malinda Morrison (West-Australië, Australië)

NADER TOT DE HEER KOMEN

Sinds ik regelmatig naar het instituut ga, krijg ik grote geestelijke zegeningen. Ik heb christelijke naastenliefde opgevat voor mijn medecursisten, mijn geloof in de Heer wordt sterker, en ik ben door schriftstudie nader tot de Heer gekomen.

De lessen geven mij richting doordat ik beter ga begrijpen hoe ik mijn keuzevrijheid moet gebruiken. Zij helpen mij om moeilijkheden vanuit een positief standpunt te bekijken. En ik heb geleerd dat God altijd klaar staat om mij te helpen mijn problemen te overwinnen. Als ik naar het instituut ga, vind ik antwoorden op mijn vragen. Elke keer dat ik de leringen uit de lessen in praktijk breng, lijken andere aspecten van mijn leven wat makkelijker op hun plaats te vallen.

Ik vind meedoen aan het instituut een van de beste manieren om mijn tijd te besteden nu ik nog jong ben.

Ngozichi Okwandu (Abia, Nigeria)

FOTO ILLUSTRATIE: ANTHONY REEK

in de loop van de tijd raakte ik meer bij mijn medecursisten betrokken.

Het was eerst moeilijk om in een nieuwe omgeving naar het instituut te gaan, maar omdat ik toch bleef gaan, kreeg ik veel geestelijke en sociale zegeningen die ik anders niet had gehad.

Dave J. Green, Engeland (Verenigd Koninkrijk)

THUISKOMEN

Ik woonde voor het eerst zelfstandig toen mijn ouders uit elkaar gingen. Het was nog maar mijn eerste maand aan de universiteit, en door de verandering in het gezinsleven, vond ik het moeilijk om het woord *thuis* nog te begrijpen. Toen mijn ouders gingen scheiden en mijn familie het ouderlijk huis verliet waar ik de afgelopen achttien jaar had gewoond, was ik vooral erg in de war. Ik wist dat ik niet zonder thuis zat, maar het voelde wél zo.

Ik heb de kerk vaak horen beschrijven als een 'toevlucht voor de storm' (LV 115:6). Het instituut werd mijn toevlucht terwijl ik met deze nieuwe storm in mijn leven worstelde. Ik schreef me in voor het instituut. En hoewel ik me niet meer precies herinner wat er in de lessen werd gezegd, zal ik nooit de gevoelens van gemoedsrust en troost herinneren die ik toen tijdens het luisteren kreeg. Ik ontdekte de liefde die mijn hemelse Vader voor mij had en ik leerde de beste raadgever die ik ooit heb gevonden beter kennen: Jezus Christus.

Ik moet voor mijn studie betalen, maar ik leer de waardevolste lessen in het instituut, wat ik gratis kan volgen. Ik zie nu in dat de definitie van *thuis* niet per se het huis hoeft te zijn waarin je bent opgegroeid, maar een plek waar je levenslessen leert en waar liefde heerst. Vanwege wat ik heb geleerd, en de Geest die ik heb gevoeld, is het instituut een nieuw thuis voor me geworden. Het is geweldig om een plek te hebben waar ik me geliefd en welkom voel. ■

Suzanne Goble (Utah, VS)

Alberto

Krista

Malinda

Ngozichi

Dave

Suzanne

HOE VIND IK EEN INSTITUUT BIJ MIJ IN DE BUURT?

Ga naar <http://institute.lds.org> voor informatie over de meer dan vijfhonderd instituutlocaties over de hele wereld. In veel gevallen kun je je online opgeven.

Geen internettoegang? Je bisschop of gemeente-president heeft een lijst met instituutlocaties.

De nuttigste kennis

OUDERLING CLAYTON M. CHRISTENSEN

Gebiedszeventiger
Gebied Noord-Amerika-Noordoost

Als u op de hoogte bent met de universiteit in Oxford, weet u misschien dat het de oudste universiteit ter wereld is. Het gebouw waar ik als student woonde, was gebouwd in 1410: prachtig om te zien, maar niet erg comfortabel om in te wonen. Toen ik in Oxford aankwam, zag ik wel in dat het moeilijk zou worden om actief in de kerk te blijven. De Rhodes Scholarship Trust, die mij een beurs had toegekend, zette veel activiteiten op touw

voor de ontvangers van hun beurzen.

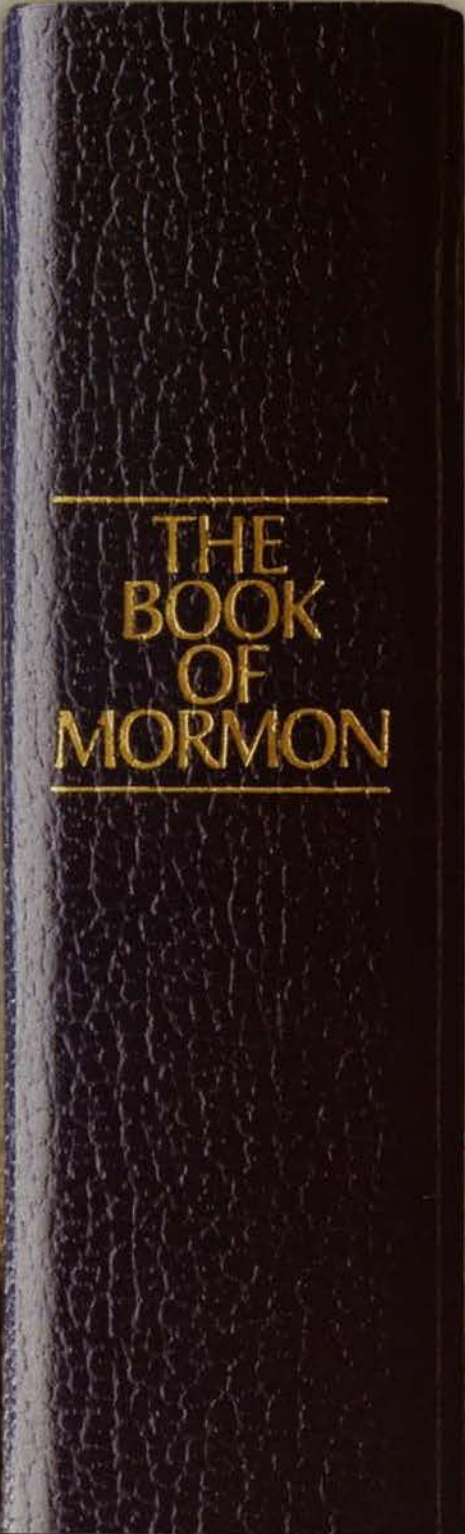
Toen ik overwoog in hoeverre ik bij de kerk betrokken wilde zijn, besepte ik dat ik niet wist of het Boek van Mormon waar was. Ik had het enkele keren gelezen, maar dat was meestal in de vorm van leesopdrachten van mijn ouders of mijn BYU-instructeur. Maar dit keer wilde ik écht graag te weten komen of het Boek van Mormon waar was. Dus besloot ik om elke avond van elf tot twaalf in het Boek van Mormon te lezen, zodat ik erachter kon komen of het waar was.

Ik vroeg me af of ik er wel zo veel tijd aan durfde te besteden omdat ik meedeed aan een veeleisend academisch programma, toegepaste econometrie. Ik wilde proberen een driejarig programma af te maken in twee jaar. Ik wist niet of ik me wel kon veroorloven om hier een uur per dag aan te besteden.

Maar ik deed het toch. Ik begon om elf uur met te knielen in gebed vlakbij een kleine verwarming in de stenen muur, en ik bad hardop. Ik vertelde God hoe graag ik te weten wilde komen of het Boek van Mormon waar was. Ik zei Hem dat als Hij mij zou openbaren dat het waar was, ik mijn leven wilde wijden aan de opbouw van zijn koninkrijk. Ik zei Hem dat als

Een van de waardevolste dingen die u kunt leren, is zelf te weten dat het Boek van Mormon het woord Gods is.

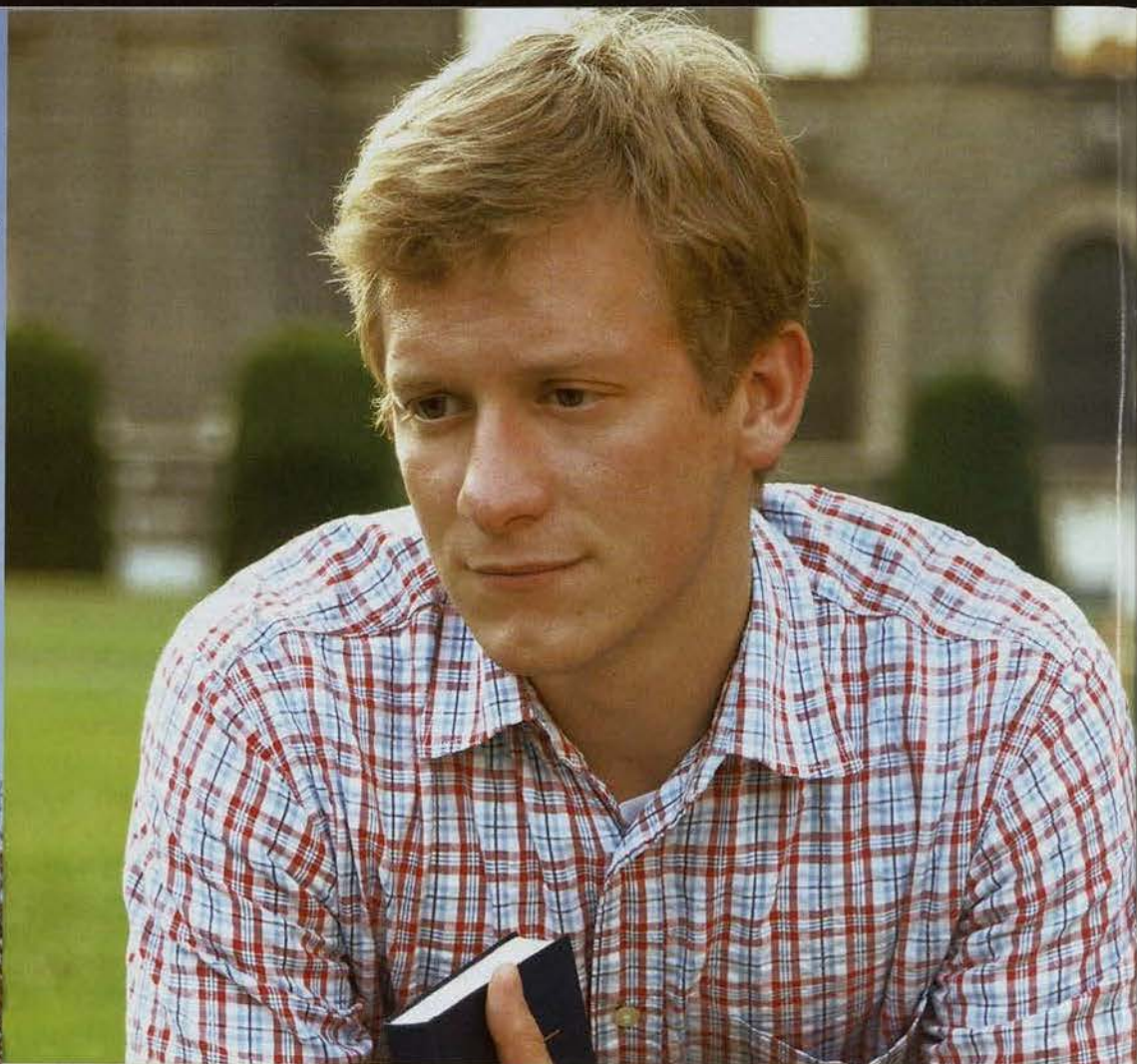
THE BOOK OF MORMON

het niet waar was, ik dat ook zeker moest weten, want dan zou ik mijn leven wijden aan het vinden van de waarheid.

Ik las de eerste pagina van het Boek van Mormon. Toen ik onderaan de pagina kwam, stopte ik met lezen. Ik dacht na over wat ik op die pagina had gelezen, en ik vroeg me af: 'Zou dit geschreven kunnen zijn door een charlatan die de mensen probeerde te misleiden, of is dit echt geschreven door een profeet van God? En wat voor betekenis had het voor mijn leven?' Vervolgens legde ik het boek neer en knielde neer. Weer vroeg ik God: 'Vertelt U mij alstublieft of dit boek waar is.' Toen ging ik in de stoel zitten, pakte het boek op, sloeg het blad om, pauzeerde onderaan weer en deed hetzelfde. Dat deed ik een uur lang elke avond, dag in dag uit, in die koude, vochtige kamer in Oxford.

Op een avond was ik bij de hoofdstukken aan het einde van 2 Nephi gekomen, sprak mijn gebed uit, ging in mijn stoel zitten, en deed het boek open. Plotseling werd ik in die kamer omgeven door een heerlijke warme, liefhebbende geest die mij omringde en mijn ziel doordrong, en mij een ongekend gevoel van liefde gaf. Ik begon te huilen. Toen ik door mijn tranen heen naar de woorden in het Boek van Mormon keek, kon ik waarheid in die woorden zien die mijn verwachting te boven ging. Ik kon de eeuwige heerlijkheden zien, en ik zag in wat God voor mij als een van zijn zoons in petto had. Die Geest hield ik het hele uur en hij kwam elke volgende avond dat ik bad en in het Boek van Mormon las. Diezelfde Geest kwam altijd weer terug, en veranderd mijn

Ik nodig u uit om dagelijks een uur uit te trekken en er zelf achter te komen of het Boek van Mormon waar is, want het zal uw hart veranderen.

hart en mijn leven voorgoed.

Ik kijk terug op het conflict dat ik had meegemaakt, toen ik me had afgevraagd of ik me wel kon veroorloven om naast mijn studie toegepaste econometrie een uur te besteden aan onderzoek naar de vraag of het Boek van Mormon waar was. Tegenwoordig gebruik ik toegepaste econometrie misschien één keer per jaar, maar ik gebruik mijn wetenschap dat het Boek van Mormon het woord van God is elke dag van mijn leven. Van alle wetenschap die ik ooit heb verkregen, is dit het allernuttigste stukje kennis.

Diegenen onder u die nog op het getuigenis van anderen leunen, nodig ik uit om dagelijks een uur uit te trekken en er zelf achter te komen of het Boek van Mormon

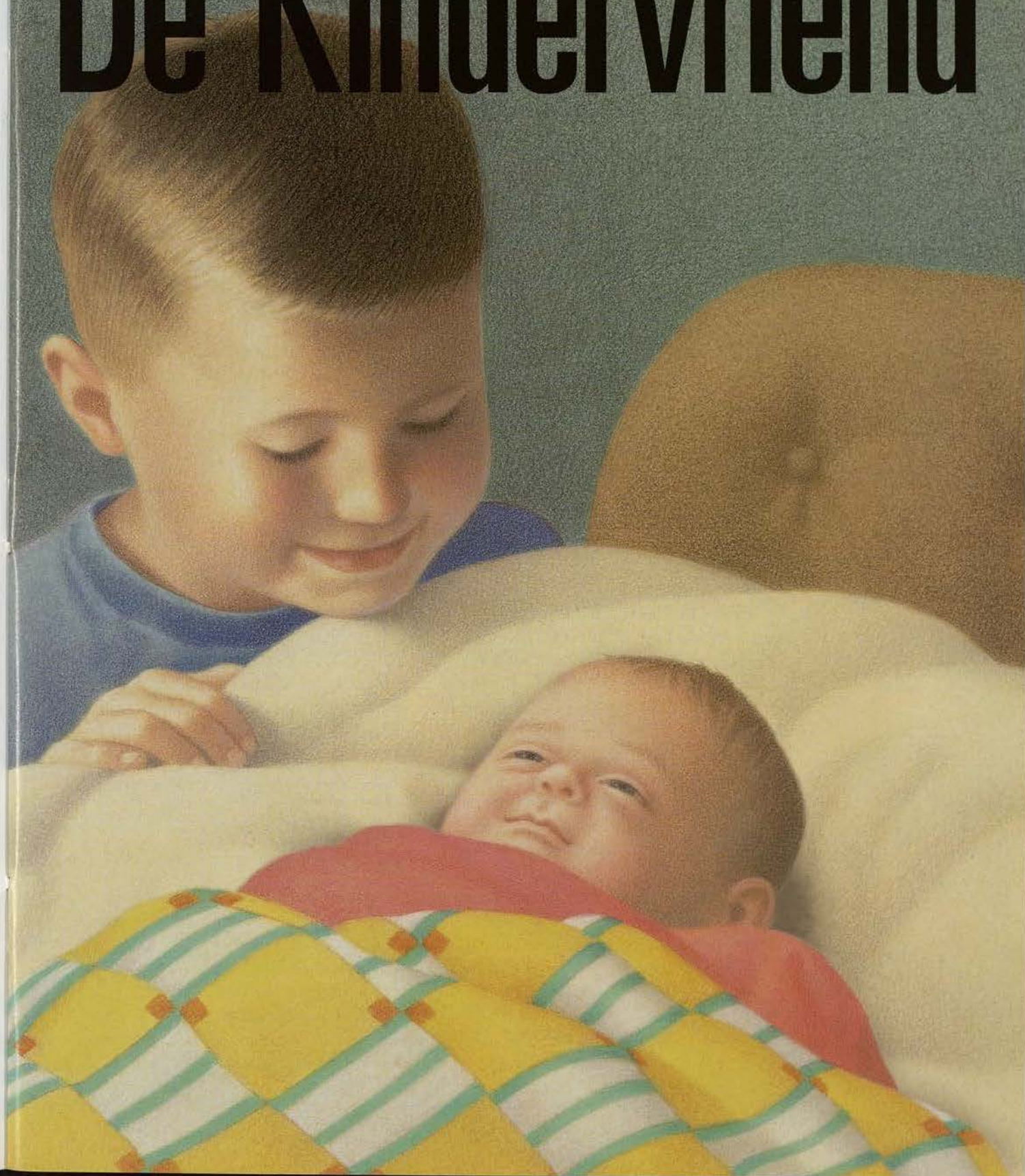
waar is, want het zal uw hart veranderen, zoals het mijn hart veranderde. En dan kunt u op een dag teruggaan naar de plek waar u woonde toen God dit aan u openbaarde, ernaar wijzen en tegen uw kinderen en huwelijkspartner zeggen: 'Dat is een heilige plek, want daar heb ik ontdekt dat Jezus de Christus is.'

In mijn streven om mijn roeping groot te maken en Jezus Christus te leren kennen, kan ik getuigen dat ik te weten ben gekomen dat Hij de Zoon Gods is, en dat Hij leeft. Ik weet zeker dat Hij ieder van ons kent en liefheeft. ■

Naar een devotionaltoespraak gehouden aan de Brigham Young University-Idaho, 8 juni 2004. Voor de volledige Engelstalige tekst van de toespraak, zie www.byui.edu/Presentations/transcripts/devotionals/2004_06_08_christensen.htm.

VOOR KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JANUARI 2009

De Kindervriend

Als Jezus Christus worden

President Uchtdorf legt uit wat het betekent om christelijke eigenschappen te ontwikkelen.

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Jezus Christus gaf zijn apostelen bij het begin van zijn aardse bediening deze opdracht: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken' (Matteüs 4:19). Wij moeten Hem volgen. En als we dat doen, zal de Heiland ons zegenen zodat we beter ons best kunnen doen om de mensen te worden die Hij wil dat we worden.

Christus volgen is meer op Hem gaan lijken. Het is zijn karakter als voorbeeld nemen. De Heiland nodigt ons uit om zijn evangelie te leren kennen door zijn leringen na te leven. Profeten in vroeger tijden en profeten in deze tijd hebben het met drie woorden gezegd: 'Onderhoud de geboden' — niets meer, niets minder.

In de Schriften staat een aantal christelijke eigenschappen die we in ons leven moeten ontwikkelen. Dat zijn onder meer kennis en nederigheid, naastenliefde, gehoorzaamheid en ijver, geloof en hoop. Christelijke eigenschappen zijn gaven van God. Ze kunnen niet zonder zijn hulp worden ontwikkeld. De enige hulp die we allemaal nodig hebben, wordt ons door de verzoening van Jezus Christus gegeven.

Geloven in Jezus Christus en in zijn verzoening houdt in dat we volledig op Hem vertrouwen — ons verlaten op zijn

oneindige macht, intelligentie en liefde. Als we in Christus geloven, vertrouwen we genoeg op de Heer om zijn geboden na te leven — zelfs als we de redenen ervoor niet helemaal begrijpen. Als we ernaar streven om meer op de Heiland te gaan lijken, moeten we ons verlaten op ware bekering, de verdiensten van Jezus Christus en de zegeningen van zijn verzoening.

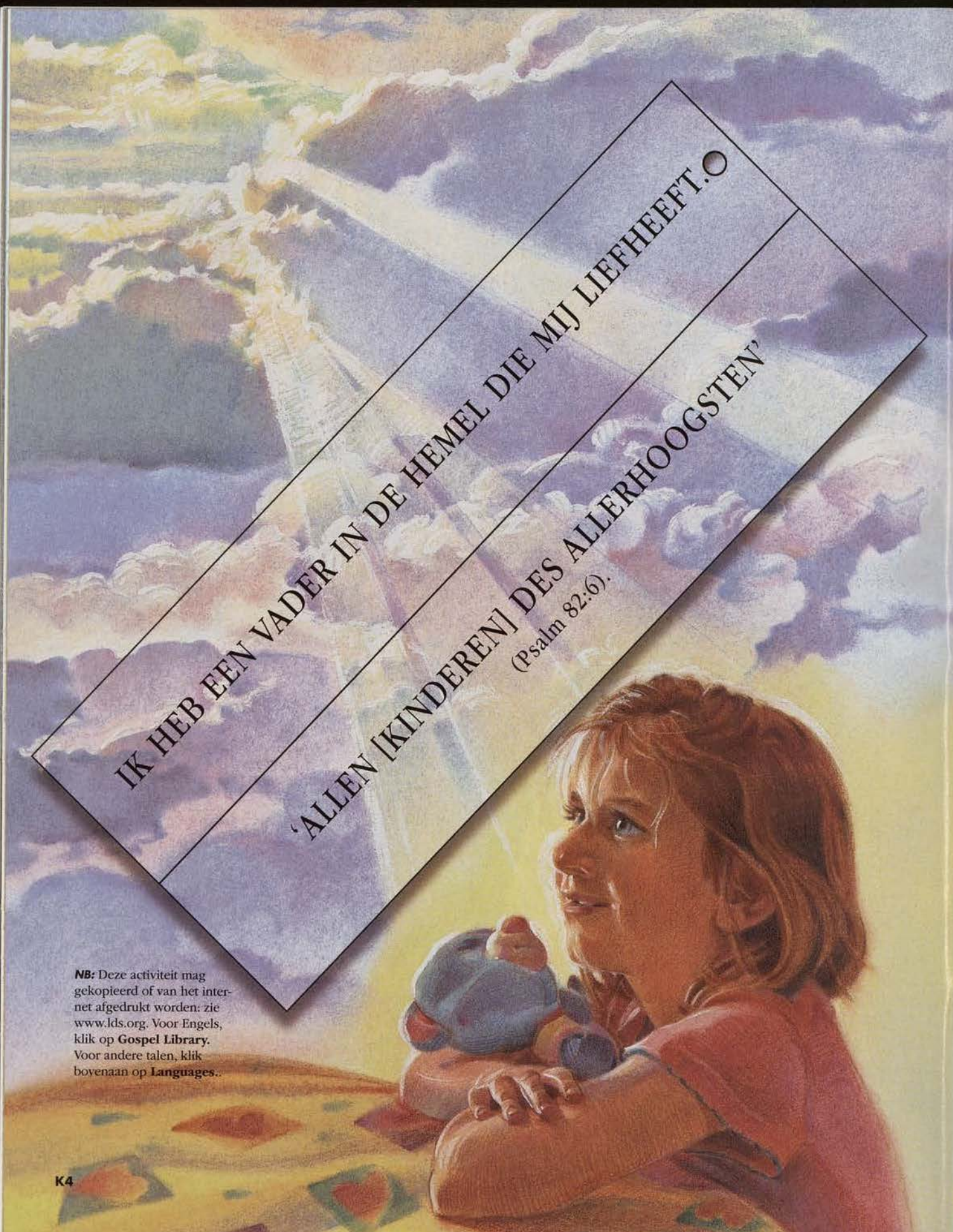
Als wij stap voor stap christelijke eigenschappen ontwikkelen, zullen ze ons 'dragen als op arendsvleugelen' (LV 124:18). Ons geloof en onze hoop zullen ons over oceanen van verleiding en bergen van tegenspoed dragen en ons veilig terugbrengen naar onze eeuwige thuis en bestemming. ●

Uit een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 2005.

DINGEN OM OVER NA TE DENKEN

1. De Schriften helpen ons om er achter te komen hoe Jezus is. Wat is een van je lievelings-schriftverhalen over Jezus?
2. Jezus was nederig en trouw. Weet je nog andere woorden die Hem beschrijven?
3. We leren stap voor stap om als Jezus te worden. Wat kun jij doen om je liefde voor een vriend of een lid van je familie te laten zien?

IK HEB EEN VADER IN DE HEMEL DIE MIJ LIEFHEEFT.O

‘ALLEN [KINDEREN] DES ALLERHOOGSTEN’
(Psalm 82:6).

NB: Deze activiteit mag
gekopieerd of van het inter-
net afgedrukt worden: zie
www.lds.org. Voor Engels,
klik op **Gospel Library**.
Voor andere talen, klik
bovenaan op **Languages**.

Ik heb een Vader in de hemel die mij liefheeft

'Allen [kinderen] des Allerhoogsten' (Psalm 82:6).

CHERYL ESPLIN

Hoe kun je zeker weten dat je een kind van God bent? Veel kinderen weten niet dat ze een Vader in de hemel hebben die hen liefheeft en hen kan helpen. Veel kinderen weten niet dat ze bij hun hemelse Vader woonden voordat ze naar de aarde gingen. Ze weten niet dat ze tot Hem kunnen bidden. Net als jij zijn ze vergeten hoe het was om in de hemel te wonen.

Jij hebt Schriften, profeten, de Heilige Geest en gezinsleden om je te leren en je te herinneren hoe het was om als kind bij je hemelse Vader te wonen. In de Schriften staat dat je in de hemel je eerste lessen kreeg en dat je werd voorbereid om naar de aarde te gaan (zie LV 138:56). Er staat ook dat de Heilige Geest 'getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn' (Romeinen 8:16). De liedjes 'Ik ben een kind van God' en 'Lang geleden in de hemel' (Kinderliedjes 2 en 144), kunnen je herinneren aan wie je bent en waar je vandaan gekomen bent.

Je hemelse Vader wil dat je onthoudt dat Hij de Vader van je geest is; Hij heeft je geschapen. Als je je gebeden opzegt, vraag je hemelse Vader dan om je te helpen eraan te denken dat je zijn kind bent. De Heilige Geest kan je helpen om na te denken en je te gedragen als een kind van God.

Activiteit

Knip de bladwijzer op pagina K4 uit en plak die op stevig papier. Vouw hem dubbel. Plak de ruggen aan elkaar en pons een gaatje in de bovenkant. Knoop er een stukje lint of garen door. Gebruik de bladwijzer in je Schriften om je eraan te herinneren dat je een hemelse Vader hebt die jou kent, liefheeft en die altijd je gebeden zal aanhoren en beantwoorden.

Ideeën voor de participatieperiode

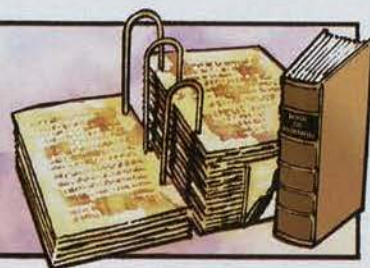
1. Maak aan de hand van pagina 2 van Jeugdwerk 6 tekeningen en woordstroken van de heilsplanfiguren en stal die op volgorde uit. Vertel de kinderen eerst dat onze hemelse Vader van ons houdt en dat Hij ons een volmaakt plan heeft gegeven. Jezus Christus is de centrale figuur in dat plan, en als we Hem volgen, kunnen we terugkeren naar onze Vader in de hemel om bij Hem te wonen. Deel de klas op in vier groepen en wijs iedere groep een ander onderdeel van het bestaan toe. Deel papier, potloden of krijtjes, schriftverwijzingen en een liedje of handeling uit (zie onder). Laat elke groep de toegewezen teksten lezen en daarna iets tekenen dat in die fase van het plan gebeurt. Als de groepen klaar zijn, presenteert u het heilsplan in volgorde en laat de groepen helpen met de les. **Voorsterfelijk leven:** LV 138:56; Mozes 4:2; Abraham 3:22–23 (actie: handen opsteken en fluisteren: 'Hoera!') **Aardse leven:** Abraham 3:24–25; Geloofsartikelen 1:3 (liedje: 'Wees gehoorzaam aan de geboden', Kinderliedjes 68–69). **Geestenwereld:** Alma 40:11–14; LV 138:30–32. **Koninkrijken van heerlijkheid:** telestiaal—D&C 76:81; terrestriaal—D&C 76:71; celestiaal—D&C 76:92–96 (liedje: 'Ons gezin kan eeuwig zijn' Kinderliedjes, 98)

2. Laat een plaat van een tempel zien. Vraag: 'Waar denk je aan als je een tempel of een plaat van een tempel ziet? Waarom zouden mensen zo veel moeite doen om de tempel mooi en schoon te houden?' Leg uit dat een tempel een heilige plek is. Help de kinderen om 1 Korintiërs 3:16 uit het hoofd te leren. Leg uit dat ons lichaam net als de tempel heilig is. We moeten er goed voor zorgen. Laat Evangelieplaat 114 zien (Daniël weigert het voedsel en de wijn van de koning). Vertel wat er met Daniël en zijn vrienden gebeurde toen zij hun lichaam als een tempel behandelden (zie Daniël 1:5–20). Laat voorwerpen zien die slaap, goed voedsel, lichaamsvoeding, schoon zijn en fatsoenlijke kleding voorstellen (voorbeelden: een kussen, fruit, een bal, een kam en een stropdas). Laat de kinderen de voorwerpen doorgeven terwijl ze een liedje over de tempel zingen. Zet de muziek geregeld stil en nodig de kinderen die het voorwerp vasthouden uit om iets te vertellen dat ze kunnen doen om hun lichaam als een tempel te behandelen. Getuig dat ons lichaam net als de tempel heilig is. ●

UIT HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

De publicatie van het Boek van Mormon

In 1829 voltooide Joseph Smith met behulp van zijn schrijver, Oliver Cowdery, de vertaling van het Boek van Mormon.

Oliver, de Heer is tevreden met ons.

Nu moeten we dit geweldige boek nog publiceren.

Joseph en Oliver gingen naar Palmyra, in de staat New York, en spraken met Egbert B. Grandin, een drukker.

Wij hebben zo spoedig mogelijk vijfduizend exemplaren van dit boek nodig.

Dat kost drieduizend dollar.

Omdat u zoveel exemplaren wilt en het een groot boek is, kan het meer dan een jaar duren.

Enkele maanden later begon meneer Grandin zich zorgen te maken dat Joseph niet zou betalen. Hij hield op met drukken van het Boek van Mormon tot hij daar zekerheid over had.

Ik heb een hypotheek genomen op mijn boerderij om het Boek van Mormon te drukken. Dat zou meneer Grandin een gerust gevoel moeten geven.

Dat is geweldig, Martin!

Meneer Grandin had een nieuwe drukpers die het drukken veel sneller maakte dan het eerder was geweest. Maar toch duurde het nog heel lang.

Meneer Grandin, we zijn bijna klaar, en we zijn nog maar zeven maanden bezig!

Ik begrijp niet zo goed hoe dat kan.

Zodra het Boek van Mormon gepubliceerd was, gebod de Heer Joseph om de kerk op te richten. Op 6 april 1830 kwamen ongeveer zestig mensen bijeen in het huis van Peter Whitmer sr.

Welkom, broeders en zusters.

De leden ondersteunden Joseph als de profeet en namen van het avondmaal.

Hoewel de kerk met maar een paar leden begon, vertelde Joseph enkele broeders in Kirtland later wat haar bestemming was.

We zien hier vanavond maar een handjevol priesterschapsdragers, maar deze kerk zal Noord- en Zuid-Amerika vullen — ze zal de wereld vullen."

De talentenshow

ILLUSTRATIES BRANDON DORWAN

'Maar de naastenliefde is de reine liefde van Christus en zij houdt eeuwig stand; en wie ook ten laatsten dage in het bezit daarvan wordt bevonden, met hem zal het wel zijn' (Moroni 7:47).

ALISON PALMER

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Marie keek door het raam van de auto naar buiten toen ze met haar jeugdwerkklass naar het verpleeghuis reed. Ze hoopte dat de andere meisjes niet zagen dat er tranen in haar ogen kwamen.

Toen zuster Gibson had voorgesteld om op een activiteitendag deze talentenshow te

houden, had het een goed idee geleken. Ieder meisje was gaan nadenken over een talent dat ze kon laten zien. Marie had het geprobeerd, maar ze had niets kunnen bedenken.

Enkele meisjes speelden piano. Een ander meisje speelde viool, en er was er een die zong. Weer een ander las een gedicht voor dat ze had geschreven. En Marie's beste vriendin, Shelley, zou een achterwaartse sprong laten zien. Andrea trad niet op, maar ze had wel koekjes gebakken om na de show uit te delen.

Hoe meer Marie aan de show dacht, hoe meer ze ervan overtuigd raakte dat ze geen talenten had. Ze wist niet eens zeker waarom ze was meegegaan. Zuster Gibson had geprobeerd om haar op te beuren door te zeggen dat ze het bijzondere talent dat haar hemelse Vader haar had gegeven nog niet had ontdekt. Maar dat vond Marie moeilijk te geloven. Ze kon zich niet indenken dat ze ooit ergens goed in zou zijn.

De zaal in het verpleeghuis was stil. Overal zaten oude mensen en daar werd Marie nog zenuwachtiger van. Ze wist niet wat ze tegen ze moest zeggen of hoe ze zich moest gedragen. De andere meisjes leken daar ook last van te hebben. Ze stonden op een kluitje verlegen rond te kijken totdat zuster Gibson ze liet zien waar ze moesten gaan zitten.

Marie voelde zich nog naar toen het programma begon. En toen hoorde ze net na de eerste pianosolo iemand achter haar hoesten. Marie keek om en zag een vrouw met grijs haar die helemaal zat te schudden van het hoesten.

Marie dacht niet meer aan zichzelf en werd bezorgd om de vrouw. Ze diepte stiltejes een zuurtje op uit haar zak en ging naar de vrouw toe. Ze legde haar hand op de schouder van de vrouw en hield haar het kleine geschenk voor. Toen de gerimpelde hand ernaar reikte en de vrouw naar haar glimlachte, was Marie blij en rustig.

Ze bleef de rest van het programma bij de vrouw. Ze hield haar hand vast en vertelde soms iets over wat er gebeurde. Het voelde fijn om iets voor een ander te doen, en het zorgde ervoor dat ze geen zelfmedelijden had.

Toen het tijd was om te vertrekken, omhelsde de vrouw Marie en fluisterde: 'Dankjewel dat je met me gepraat hebt. Je hebt echt een talent om mensen het gevoel te geven dat er iemand van ze houdt.'

Op de terugweg naar de kerk was Marie dankbaar om te weten dat ze toch een talent had. Als ze anderen mensen diende, voelde ze de liefde van haar hemelse Vader, en hielp ze andere mensen om ook zijn liefde te voelen. Dat was een heel bijzonder talent om te hebben. ●

'Wij allen zijn begiftigd met overvloedige talenten, schoonheid en vaardigheden.'

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Staying Power', Ensign, juli 2003, p. 42.

Met heel je hart

Kinderen over de hele wereld aanbidden Jezus Christus en hebben Hem lief – kinderen net als jij!
Maak deze maand kennis met Ricardo Fortuna uit Santo Domingo, in de Dominicaanse Republiek.

RICHARD M. ROMNEY

Kerkelijke tijdschriften

Wat Ricardo Fortuna ook doet, hij doet het altijd met enthousiasme. Deze achtjarige uit Santo Domingo in de

Dominicaanse Republiek speelt honkbal met de energie van een beroepsspeler. Hij houdt met zijn vriend en zijn broer races met speelgoedautootjes en houdt denkbeeldige veldslagen tussen dinosaurussen. Hij vindt het geweldig als zijn moeder hem uitnodigt om in de keuken *tostones* te komen klaarmaken (dat zijn gefrituurde tropische vruchten).

Ricardo doet ook enthousiast mee aan de gezinsavond. Hij bidt elke ochtend en avond oprecht met zijn familieleden mee. Hij leest steeds weer in de Schriften. En hij zou willen dat hij meer dan één keer per week naar het jeugdwerk kon! Wat Ricardo ook doet, hij doet het met zijn hart.

Iets dat Ricardo met *heel* zijn hart doet, is de Heer liefhebben. Hij weet dat dit een gebod is, want hij heeft dat in de Bijbel gelezen: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand' (Matteüs 22:37).

'Dat betekent dat je Hem zoveel liefhebt als je maar kunt', zegt Ricardo. Die liefde was vooral te voelen toen zijn familie thuis het kerstfeest vierde. Ze lazen elke avond samen in de Schriften over de geboorte van de Heiland. Sommige van die teksten vertelden wat er in het Heilige Land gebeurde. Andere vertelden wat er in de Nieuwe Wereld gebeurde.

Ricardo zegt dat het belangrijk is om met Kerstmis Jezus Christus te gedenken, want dat is de tijd waarin de mensen zijn geboorte vieren. 'Maar het is belangrijk om elke dag aan Jezus te denken en zijn voorbeeld te volgen', zegt hij. 'We moeten eraan denken dat Hij ons veel over onze hemelse Vader heeft geleerd, en heeft verteld hoe we Hem moeten aanbidden, en dat Hij ons de Heilige Geest heeft gestuurd.'

De familie Fortuna heeft thuis aan de binnenkant van de voordeur een grote afbeelding

van de Heiland hangen. Waar je ook bent in de kamer, je kunt Hem overal zien. 'Het herinnert ons eraan dat we aan Hem moeten denken,' zegt Ricardo, 'en niet alleen met Kerstmis, maar het hele jaar door.'

Ricardo's lievelingstekst

Ricardo is gek op de geloofsartikelen, vooral nummer vijf, die hij *muy rápidamente* (erg snel) kan opzeggen. 'Wij geloven dat iemand van Godswege moet worden geroepen, door profetie en door handoplegging van hen die daartoe het gezag bezitten, om het evangelie te prediken en de verordeningen ervan te bedienen', citeert hij. 'Dat zegt ons dat de Heer de leiders van zijn kerk roept en dat we het evangelie met gezag verkondigen.'

Fijn voedsel

Het duurt wel even om zijn lievelingsversnapering, *tostones*, te maken, maar Ricardo vindt het elke minuut waard. Samen met zijn moeder schilt en snijdt hij de ensetes, die op bananen

lijken maar niet zoet zijn. Ze frituren ze in hete olie, laten ze afkoelen en deppen ze voorzichtig droog. En dan komt wat Ricardo het liefste doet. Hij doet elk schijfje in een houten pers en slaat het plat. Daarna wordt elk schijfje opnieuw gefrituurd. Hij eet vooral graag *tostones* met worst.

Goede voorbeelden

Ricardo speelt vaak met zijn kleine broertje, Marcus, en met een vriend, Manuel, die ook lid van de kerk is en in een flat dichtbij woont. Hij weet dat echte vrienden elkaar aanmoedigen om het goede te doen. 'Omdat ze in mij een voorbeeld zien, moet ik een goed voorbeeld voor ze zijn', zegt hij.

Ricardo zegt dat het belangrijk is om elke dag aan Jezus Christus te denken. Samen met zijn vader kijkt hij vaak naar de afbeelding die in hun flat hangt, en Ricardo leest schriftteksten over het leven van de Heiland.

ATLANTISCHE OCEAAN

WAAR LIGGEN SANTO DOMINGO EN DE
DOMINICAANSE REPUBLIEK EIGENLIJK?

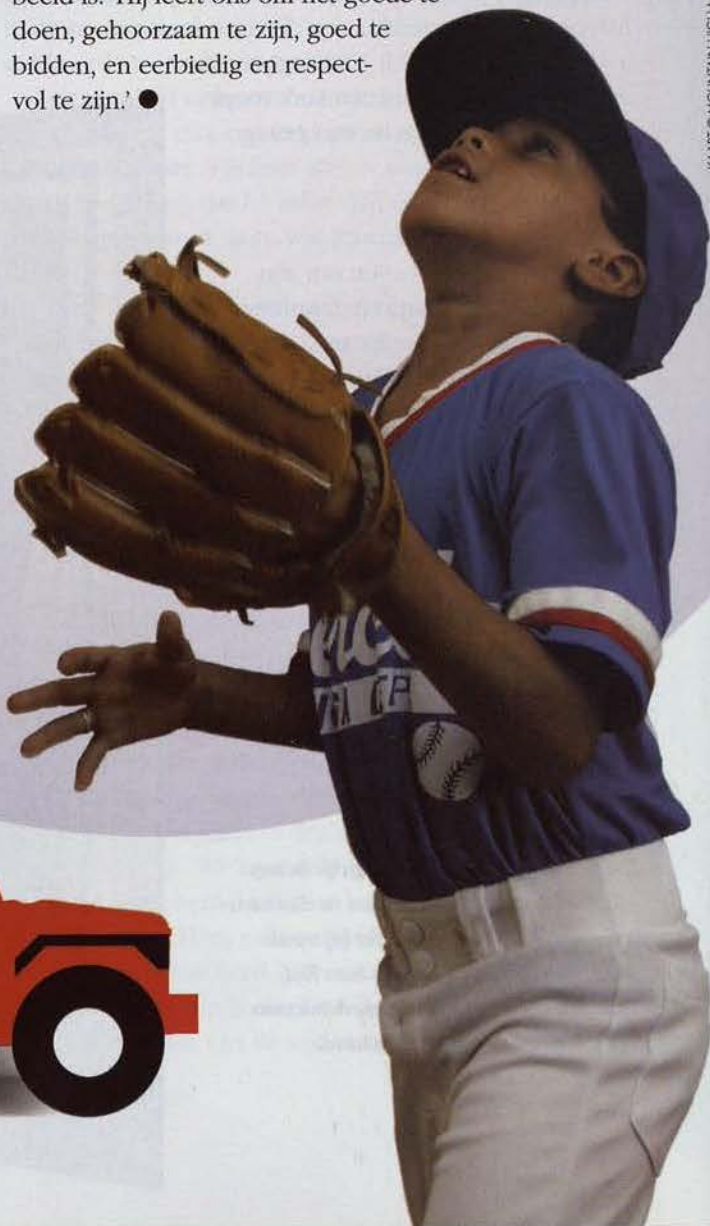
*Ricardo woont in de Domini-
caanse Republiek, dat samen
met Haïti op één eiland ligt. Hij
maakt ensetes met worst klaar,
speelt graag honkbal en speelt
met dinosaurusen en
vrachtautootjes.*

Ricardo heeft ook een goede band met zijn moeder en vader. 'Ik houd van mijn mama en mijn papa', zegt hij. 'Ze helpen me en spelen met me. Ze onderwijzen me en lezen met me. Ze bidden elke ochtend en elke avond met me.'

En hij ziet in president Thomas S. Monson een voorbeeld. 'Ik weet dat hij een profeet van God is en dat hij het woord van God spreekt', zegt Ricardo. 'Ik weet dat hij bidt en in de Schriften leest, en dat moet ik ook doen.'

En Ricardo zegt dat Jezus Christus het grootste voorbeeld is. 'Hij leert ons om het goede te doen, gehoorzaam te zijn, goed te bidden, en eerbiedig en respectvol te zijn.' ●

KLEURPLAAT

IK BEN EEN GEESTKIND VAN MIJN HEMELSE VADER
'Allen [kinderen] des Allerhoogsten' (Psalm 82:6).

Bens week

LANA KRUMWIEDE

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'De Heer [zegende] de sabbatdag en heiligde die'
(Mosiah 13:19).

Ben legde zijn arm op de koffer die naast hem in de auto lag. Mam en pap brachten hem naar opa's huis. Ben ging een hele week bij zijn opa logeren. Geen broers, geen zusje — alleen maar Ben en opa.

Ben had het met opa over hun week samen gehad. Opa zei dat het Bens week was en dat ze alles konden doen wat Ben leuk vond. Ben keek uit het raam. Had hij alles wel ingepakt? Hij had zijn geluks-hoedje ingepakt, zijn zonnebril en zijn lievelingsboeken.

'Nou, denk eraan dat opa geen lid van onze kerk is', zei mama vanaf de passagiersstoel voorin. 'Hij is een goed mens en een goede opa. Maar sommige dingen in zijn huis zullen wel een beetje anders voor je zijn.'

'Wat dan?' Ben wist wel dat zijn opa niet naar de kerk ging. Maar hij had er niet aan gedacht hoe anders dat zou zijn.

'Je moet hem er misschien aan herinneren dat je geen ijsthee drinkt', zei papa.

'Oké', zei Ben.

'Je kunt op zondag niet naar de kerk gaan, maar je kunt de sabbatdag wél op andere manieren heiligen,' zei mama.

'Doe ik', zei Ben.

Toen ze bij opa's huis aankwamen, stond opa ze al op te wachten op de veranda. Ben was als eerste uit de auto. 'Opa!'

'Hoe gaat het met mijn favoriete zevenjarige?' Opa gaf Ben een stevige knuffel. 'Ben je klaar voor je eigen bijzondere week? Jij mag kiezen wat we samen gaan doen.'

'Kunnen we gaan vissen?' vroeg Ben. 'Ik heb mijn gelukshoedje meegenomen.'

'Ja hoor', zei opa.

'En kunnen we naar de dierentuin?' vroeg Ben.

'Ik heb mijn zonnebril meegenomen.'

'Ja, dat kan', zei opa.

'En kunnen we samen lezen?' vroeg Ben. 'Ik heb mijn lievelingsboeken meegenomen.'

'Ja hoor', zei opa. 'En ik denk dat we maar wat boodschappen moeten doen zodat je in de winkel wat speelgoed uit kunt kiezen.'

'Tjonge,' zei Ben, 'dit wordt een fijne week!'

Op vrijdag ging opa met Ben vissen.

Op zaterdag ging opa met Ben naar de dierentuin.

De volgende dag maakte opa pannenkoeken voor ontbijt. 'Vandaag is onze boodschappendag', zei opa.

'Jippiel!' riep Ben uit. 'Wat voor speelgoed zal ik kiezen?'

'Wees een ware heilige der laatste dagen. (...) Houd de sabbatdag heilig.'

President Ezra Taft Benson (1899–1994), 'To the Children of the Church', *Ensign*, mei 1989, p. 82.

Maar toen bedacht Ben dat het zondag was. Hoe kon hij nou aan opa uitleggen dat je op zondag geen boodschappen moet doen?

Na het ontbijt sprak Ben in zijn kamer een gebed uit. Hij vroeg zijn hemelse Vader om hem te helpen als hij aan opa uitlegde wat het betekent om de sabbatdag te heiligen.

Na het gebed ging Ben op zijn bed zitten. Opa riep Ben. 'Ik doe mijn schoenen aan en dan gaan we.'

Ben haalde diep adem en stond op. Hij zag dat opa zijn schoenveters aan het strikken was.

'Opa, bedankt voor het vissen en het diertuinbezoek. Maar ik vind dat we vandaag maar moeten uitrusten.'

'Wat bedoel je?' vroeg opa. 'Ik had beloofd om boodschappen met je te gaan doen.'

'Weet ik, maar denkt u dat we op een andere dag kunnen gaan?'

'Voel je je wel goed? Ben je ziek?'

'Nee hoor', zei Ben. 'Vandaag is het zondag. Bij ons thuis doen we op zondag geen boodschappen.'

Opa zei niets.

'Kunnen we vandaag thuisblijven?' vroeg Ben. 'We kunnen een wandeling maken. We kunnen boeken lezen.'

Opa glimlachte naar Ben. 'Natuurlijk kan dat', zei hij. 'Het is jouw week, dus jij mag kiezen.'

Ben gaf opa een stevige knuffel. 'Ik wist wel dat dit een fijne week zou worden', zei Ben. ●

Standvastig en onverzettelijk in geloof

Lees teksten en aanhalingen voor die aansluiten op de behoeften van de zusters die u bezoekt. Geef uw getuigenis van de leer. Vraag de zusters die u onderwijst om te vertellen wat ze voelen en leren.

Mosiah 5:15: 'Ik wil dat gij standvastig en [onverzettelijk] zijt, te allen tijde overvloedig in goede werken, opdat Christus, de Here God, de Almachtige, u als de zijne zal verzegelen, en gij naar de hemel zult worden gevoerd, en gij het eeuwigdurend heil en het eeuwige leven zult hebben' (Mosiah 5:15).

Hoe kan ik standvastig en onverzettelijk zijn in geloof?

3 Nephi 6:14: 'De kerk [was] in het gehele land uiteen [...] gevallen, behalve onder enkele Lamaniëten die tot het ware geloof waren bekeerd; en zij weigerden ervan af te wijken, want zij waren onwrikbaar en standvastig en [onverzettelijk], gewillig om de geboden des Heren met alle ijver te onderhouden.'

Julie B. Beck, algemeen ZHV-

presidente: 'De vrouwen van de kerk moeten sterk en onverzettelijk in hun geloof zijn. Zij kunnen en moeten uitmunten in het naleven en geven van hun getuigenis van de Heer Jezus Christus en zijn herstelde evangelie. Dat doen we als we:

- '1. Verbonden met Hem sluiten en die naleven.
- '2. De gedragsnormen naleven en naar de tempel gaan.
- '3. Zijn leer in de Schriften en de woorden van de profeten bestuderen.
- '4. De ingevingen van de Heilige Geest waard zijn, herkennen en opvolgen.
- '5. Zijn evangelie verkondigen en verdedigen.
- '6. Persoonlijk en als gezin oprecht bidden.
- '7. Gezinsavond houden.
- '8. De beginselen van zelfredzaamheid en een verstandig leven nakomen.

'Dat zijn *essentiële* dingen die we moeten doen voordat we aan *minder essentiële* dingen beginnen. Het zijn eenvoudige, onmisbare gewoonten die bijna alledaags lijken. (...) Niemand anders kan dat voor ons doen—het zijn *persoonlijke* gewoonten en gebruiken die ons onderscheiden als mensen die sterk en onverzettelijk pal staan voor het goede.' (Zie 'Vrouwen van de kerk op hun best: sterk en onverzettelijk', *Liahona* november 2007, pp. 109–110).

Cheryl C. Lant, algemeen jeugd-werkpresidente: 'Onze bekering komt door te gaan leven zoals de Heer dat wil — standvastig en onveranderlijk — in het onderhouden van alle geboden, en niet alleen de geboden die ons uitkomen. Dit wordt vervolgens een verfijningsproces als we ernaar streven om elke dag een beetje beter te maken dan de vorige.' (Zie 'Rechtschapen tradities', *Liahona* en *Ensign*, mei 2008, p. 14.)

Waarom zou ik standvastig en onverzettelijk zijn in geloof?

Ouderling M. Russell Ballard, van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'Door uw geloof en uw kennis van het herstelde evangelie krijgt u de kracht om de verbonden die u met de Heer hebt gesloten trouw te blijven en uw talenten in te zetten voor de opbouw van Gods koninkrijk op aarde! Uw getuigenis van Jezus Christus is het belangrijkste anker om u standvastig en onverzettelijk te houden in rechtschapen beginselen, wat voor moeilijkheden en verleidingen er in de toekomst ook op uw pad mogen komen.' ('Steadfast in Christ', *Ensign*, december 1993, p. 52.)

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen:

'U kunt zich tegenwoordig in de verste verte niet voorstellen waartoe die beslissing om standvastig te zijn in gehoorzaamheid aan de Heer u in staat zal stellen. Uw vaste voornemen, in stilte genomen, om een rechtschapen leven te leiden, brengt meer *inspiratie* en *kracht* binnen uw bereik dan u nu kunt bevatten.' ('Making the Right Decisions', *Ensign*, mei 1991, p. 34.) ■

Het geloof om de rivier

'Hij reikte van omhoog, greep mij, trok mij op uit grote wateren. Hij ontrukte mij aan mijn machtige vijand' (Psalm 18:16-17).

ADAM C. OLSON

Kerkelijke tijdschriften

Rafael Mateo en zijn zoon, Whalincon (beter bekend als 'Whally') bleven op een donkere, stormachtige middag naar het wild stromende water van de rivier staan kijken. Het waterpeil was door de regen sterk gestegen. Rafael, eerste raadgever in het gemeentepresidium, en Whally, de ouderlingenquorumpresident, waren na een zondag vol bijeenkomsten in hun kerkgebouw in San José de Ocoa in de Dominicaanse Republiek op weg naar huis.

Ze waren al doornat van het onderweg naar huis van de kerk in de stortregens lopen en het oversteken van de Río Ocoa, die buiten zijn oevers was getreden. In het droge seizoen duurt de tocht van zes kilometer van de kerk door de vallei naar hun huis aan de andere kant meestal een uur. Maar als de rivier in het regenseizoen buiten zijn oevers treedt, moeten Rafael en zijn gezin een drie uur durende omweg van vijftien kilometer maken om een plek te vinden waar ze de rivier enigszins veilig kunnen oversteken.

Rafael had de reis al talloze malen volbracht. Hij had de rivier al twaalf jaar lang elke dag overgestoken om naar zijn werk te gaan. Zes jaar als gemeentepresident, een functie waartoe hij twee maanden na zijn doop was geroepen, verhoogde het aantal reizen alleen maar. Daarna kwam een roeping als ouderlingenquorumpresident. En daarna werd hij weer in het gemeentepresidium geroepen.

Maar het feit dat hij de rivier kende, verminderde het gevaar niet, en de snelstromende hoge wateren in de rivieren konden net zo dodelijk zijn als die in de brede rivier waar ze in uitmondden. Nog maar kort geleden had een rivier die buiten zijn oevers was getreden een buurman gegrepen en hem in een wilde stroming over zijn nauwe bedding gedood.

Vader en zoon aarzelden aan de waterkant. Toen stapte Rafael erin. De rivier was niet breed, maar omdat hij zoveel water vervoerde, was hij verrassend diep. Het

koude, snelstromende water trok aan zijn knieën, toen aan zijn middel, en al gauw stroomde het om zijn borst heen.

Rafael wist dat hij in moeilijkheden was. De stroombedding was glad en ongelijk, en de krachtige stroming dreigde hem omver te trekken. Hij was halverwege en zette al zijn krachten in om overeind te blijven, maar hij had niet meer de kracht om vooruit of achteruit te gaan.

Net toen hij dacht dat hij te zwak was geworden om de stroming te weerstaan, kreeg hij een duw in de rug die hem in de richting van de tegenoverliggende oever stuwde. Pas toen hij de overkant had bereikt, besepte hij dat Whally niet zijn redder was geweest, want die was nog aan de andere kant.

Hij schrijft zijn redding toe aan de kracht van diezelfde Redder die hem hielp om de dreigende trekkracht van andere fysieke en geestelijke beproevingen te overleven.

'In dienst van de Heer heb ik mezelf maar al te vaak tot aan mijn borst in de rivier geworpen', aldus broeder Mateo. 'Maar ik sta zwaar in de schuld bij de Heer. Hij heeft mij niet alleen de kans gegeven om Hem te dienen, maar ook de kracht om te volharden.'

Net als koning David weet broeder Mateo dat de Heiland hem 'greep [en optrok [...]] uit grote wateren. Hij ontrukte mij aan mijn machtige vijand' (Psalm 18:16-17).

Dat getuigenis heeft hem al door beproevingen heen geholpen die subtieler waren, maar net zo werkelijk, als het met Whally oversteken van de rivier op die stormachtige middag.

Ondanks de kosten van de reis, hebben broeder Mateo en zijn vrouw, Altigracia, en hun kinderen zich in 2001 in de tempel aan elkaar laten verzegelen. Sindsdien hebben zij zich de opoffering getroost om ten minste twee keer per jaar terug te gaan naar de tempel.

Broeder Mateo vindt dit het werk en de opoffering, zowel materieel als geestelijk, de moeite waard.

'Het is niet zo moeilijk als je weet waar het voor is', zegt hij. 'We vechten voor hooggestemde idealen dan wereldse zaken.' ■

te doorwaden

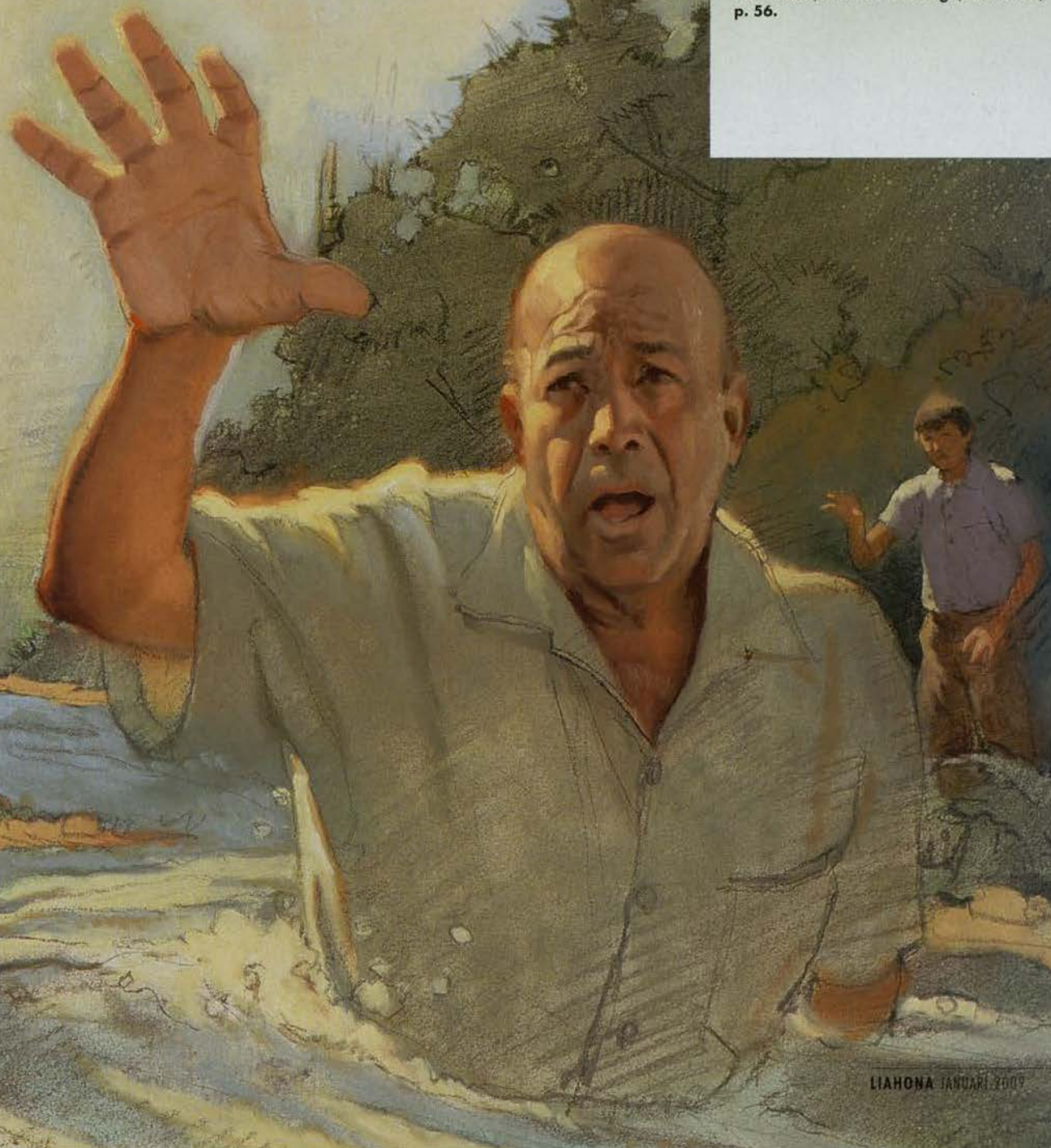

RECHT OP HULP VAN DE HEER

*'Bedenk dat dit
werk niet enkel
van u of van mij is.
Het is het werk van
de Heer, en als wij*

*in dienst van de Heer zijn, hebben
wij recht op zijn hulp.'*

**President Thomas S. Monson, 'Oproep
tot dienen', *Liahona* en *Ensign*, mei 2005,
p. 56.**

Joseph Smith: apostel van Jezus Christus

OUDERLING DENNIS B. NEUENSCHWANDER
van de Zeventig

In de Leer en Verbonden lezen we dat Joseph Smith 'door God is geroepen, een Apostel van Jezus Christus [...] geordend' (LV 20:2). De roeping van een apostel is op de eerste plaats te getuigen van Jezus Christus. Profeten in het Oude Testament profeteerden van zijn komst. De apostelen in het Nieuwe Testament gaven hun persoonlijk getuigenis van wie Christus is en van de absolute zekerheid van zijn opstanding. Dat apostolische getuigenis was de grondslag van hun onderwijs. 'Gij zult mijn getuigen zijn' (Handelingen 1:8) was de opdracht die Jezus de oorspronkelijke Twaalf gaf. Op pinksterdag getuigde Petrus tot de joden die 'uit alle volken' bij elkaar waren gekomen (Handelingen 2:5): 'Deze Jezus heeft God opgewekt, waarvan wij allen getuigen zijn' (Handelingen 2:32). En Paulus schreef aan de Korintiërs dat Jezus 'ook aan mij [is] verschenen' (1 Korintiërs 15:8). Het vaste getuigenis van Christus en van de zekerheid van zijn opstanding is de eerste pijler waarop het apostolische getuigenis rust.

De tweede pijler heeft te maken met de verlossende en reddende kracht van de Heiland. Petrus leert dat 'van [de Heer] getuigen alle profeten, dat een ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangt door zijn naam' (Handelingen 10:43).

Zonder deze twee pijlers onder het getuigenis van Christus, kan er geen apostel zijn.

Zo'n getuigenis wordt geboren uit ervaring, goddelijk gebod en instructie. Lucas schrijft bijvoorbeeld dat Christus zich 'na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft' (Handelingen 1:3).

Hoe voldoet de profeet Joseph Smith aan al deze apostolische vereisten? Het antwoord luidt: 'Volkomen!'

Het eerste visioen

Joseph Smiths apostolische instructie begon in 1820. Hij overpeinsde godsdienstige vragen en kwam al gauw tot de slotsom dat het onmogelijk was tot een gezaghebbende conclusie aangaande de juistheid van de verschillende kerken of hun leerstellingen te komen louter op basis van redenering of argumentatie. Als hij geen goddelijke manifestatie kreeg, kon de jonge Joseph alleen maar een mening

De profeet Joseph Smith is door God geroepen als getuige van de levende Christus, zijn opstanding en zijn verlossende en reddende kracht.

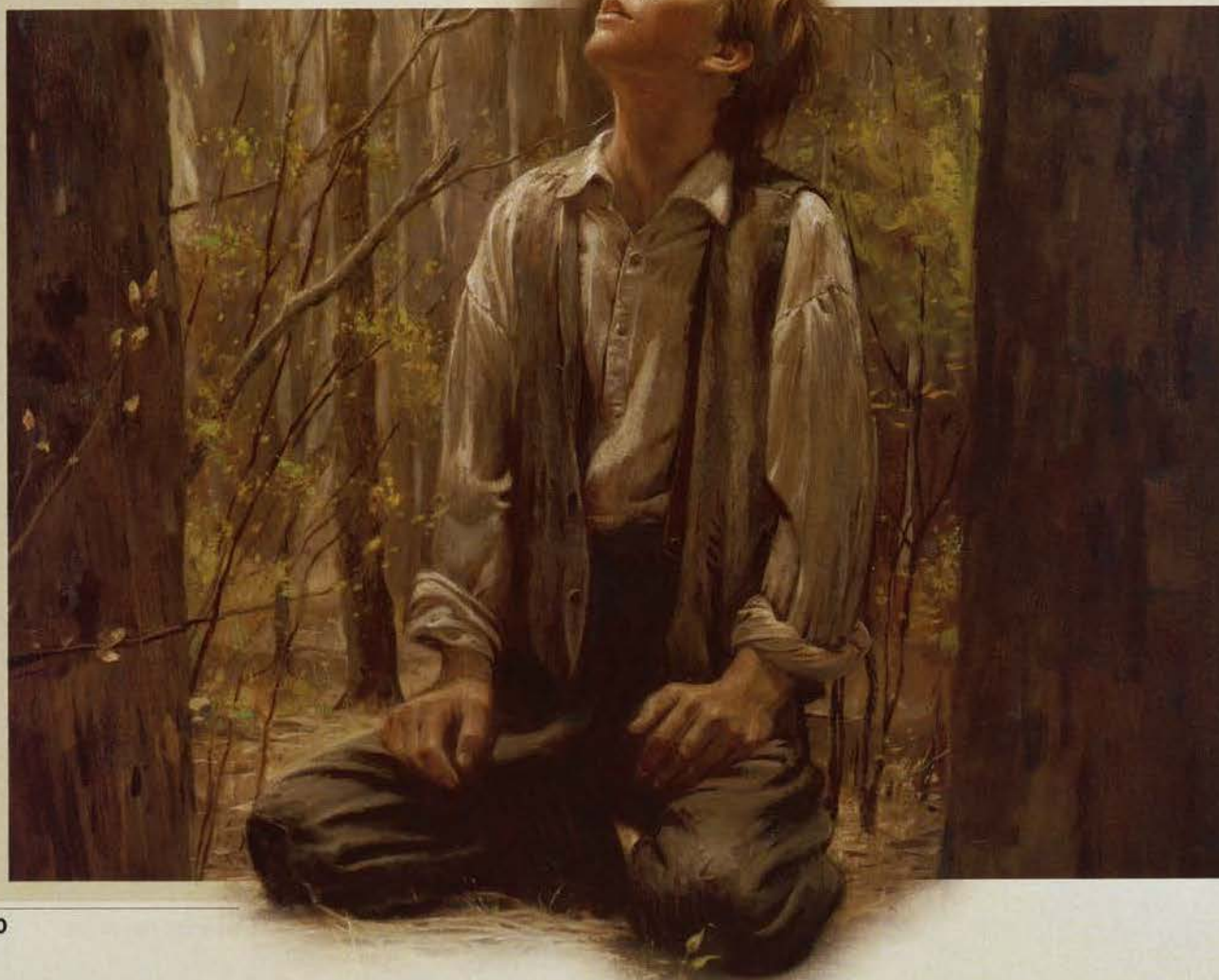
Josephs vragen over godsdienst werden beantwoord door de persoonlijke, fysieke manifestatie van God de Vader en zijn goddelijke, levende Zoon, Jezus Christus.

toevoegen aan de reeds bestaande 'woordenstrijd en botsende meningen' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10). Maar Josephs vragen over godsdienst werden beantwoord door de persoonlijke, fysieke manifestatie van God de Vader en zijn goddelijke, levende Zoon, Jezus Christus. Dit wordt het eerste visioen genoemd.

Net als de eerste apostelen, had Joseph een rechtstreekse, persoonlijke ervaring met de Godheid. Er was geen behoefte aan de mening van anderen of de overwegingen van een concilie om te definiëren wat hij zag of wat het voor hem ging betekenen. Josephs visioen was in eerste instantie een intens

persoonlijke ervaring, een antwoord op een concrete vraag. Maar in de loop van de tijd, toen hij door nadere ervaringen en instructie verlicht was, werd het de openbaring die de grondslag van de herstelling vormde.

Zo apostolisch als deze manifestatie van Christus als persoon, zijn bestaan en zijn opstanding was voor Joseph Smith, het was niet het enige wat Jezus hem wilde leren. De eerste les van de jonge Joseph kwam voort uit de manifestatie van Christus' absolute, almachtige en goddelijke macht. Joseph leerde uit eigen ervaring ten minste één betekenis van de verlossende en reddende macht van Christus toen hij in het bos bad. Toen hij begon te bidden, omhulde 'dikke duisternis [...]

WALTER RANE, DE VERLANGENS VAN MIJN HART, GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS EN KUNST

mij en enige tijd had ik het gevoel dat ik tot plotselinge verdelging was gedoemd' (Joseph Smith—History 1:15). Met al zijn kracht begon Joseph God aan te roepen om verlossing uit de greep van deze vijand.

'Op het moment dat ik op het punt stond in wanhoop te verzinken en mij aan verdelging over te geven (...), zag ik (...) een lichtkolom (...).

'Zodra die verscheen, voelde ik mij bevrijd van de vijand die mij gebonden hield' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17).

Joseph Smiths confrontatie met de tegenstander doet denken aan een ervaring die Mozes had, iets waar de profeet enkele jaren later van zou vernemen. Maar in tegenstelling tot de jonge Joseph, zag Mozes eerst de grootheid Gods en werd hij daarna geconfronteerd met de macht van de tegenstander, alvorens van zijn invloed verlost te worden. (Zie Mozes 1.)

Het verschil in de volgorde van gebeurtenissen is van belang. Mozes was al lang volwassen en bezat voorafgaand aan deze gebeurtenis veel kennis en invloed. Door zijn grote macht aan Mozes te tonen voordat hij te maken kreeg met de tegenstander, hielp de Heer Mozes om zijn leven in perspectief te zien. Toen Mozes Gods heerlijkheid had ervaren, zei hij: 'Hierdoor nu weet ik, dat de mens niets is, hetgeen ik nimmer heb verondersteld' (Mozes 1:10). Door dit voorval kon Mozes de verleidingen van de tegenstander weerstaan die erop volgden.

Joseph Smith was daarentegen een onervaren jongeman die in zijn leven geregeld geconfronteerd zou worden met de macht van de tegenstander en de overweldigende problemen die dit met zich meebrengt. Door eerst met de tegenstander geconfronteerd te worden en vervolgens van diens aanval gered te worden door de verschijning van de Vader en de Zoon, leerde Joseph deze onvergetelijke les: hoe groot de macht van het kwaad ook mag zijn, het moet zich altijd terugtrekken als rechtschapenheid ten tonele verschijnt.

Die les was essentieel voor Josephs apostolische scholing. Hij had deze kennis nodig, niet alleen vanwege de persoonlijke beproevingen die voor hem in het verschiet lagen, maar ook vanwege de overweldigende tegenstand die hij zou krijgen bij het oprichten en leiden van de kerk.

De jonge Joseph ging naar het bos op zoek naar

wijsheid, en wijsheid kreeg hij. Zijn apostolische scholing was begonnen. Twee grote apostolische lessen van dit eerste visioen waren zowel de fysieke aard van de Heiland en onze hemelse Vader als die eerste, fundamentele ervaringen met betrekking tot hun kracht. Beide zijn pijlers onder een apostolisch getuigenis.

Het Boek van Mormon

Joseph Smiths vroege apostolische scholing werd voortgezet met zijn vertaling van het Boek van Mormon. Het Boek van Mormon gaf Joseph toegang tot 'de volheid van het eeuwigdurend evangelie' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:34), zijnde beginselen die hij moest begrijpen alvorens de kerk op te richten. De profeet werd bekend gemaakt met talrijke profetische en apostolische getuigenissen van de Heiland, die 'duidelijk en uitermate waardevol' (1 Nephi 13:26) waren, en die alle een voorbeeld voor hem waren.

De profeten in het Boek van Mormon gebruiken namelijk wel honderd titels in hun leringen aangaande Christus, en elk daarvan gaf Joseph een beter begrip van de goddelijke rol van de Heiland.¹ Door deze leringen leerde Joseph Smith de profeten uit die tijd goed kennen en kreeg hij inzicht in het goddelijke doel van zijn taken.

Het Boek van Mormon geeft inzicht in het universele karakter van Christus' verzoening. De uitwerking van het heilige offer van de Heiland bleef niet beperkt tot de grenzen van het Heilige Land van zijn tijd, noch tot de apostolische wereld van de eerste Twaalf. De verzoening raakt alle scheppingen van God in het verleden, het heden en de toekomst. Wat moet Jakobs lering aangaande de 'onbeperkte verzoening' (2 Nephi 9:7) een indruk hebben gemaakt op het verstand van de jonge Joseph, vooral afgezet tegen de christelijke leringen van die tijd.

Het Boek van Mormon introduceert ook het universele karakter van de opstanding en andere gerelateerde leringen. Leerredes over deze leer door Lehi, Jakob, koning Benjamin, Abinadi, Alma, Amulek, de Lamaniëten Samuël en Moroni zijn alle rijke informatiebronnen.

Tijdens de vertaling van het Boek van Mormon kreeg de profeet ook waardevolle persoonlijke inzichten in de verlossende kracht van Christus. In 1828 haalde Martin Harris Joseph over om hem de eerste 116 pagina's van de vertaling van het Boek van Mormon mee te geven. Toen Martin Harris

Het Boek van Mormon is de 'sluitsteen van onze godsdienst' omdat het zo veel profetische getuigenissen van Christus bevat en een tastbare getuige van de herstelling is.

die pagina's kwijtraakte, was de profeet wanhopig.² Zijn moeder, Lucy Mack Smith, schreef dat Joseph uitriep: 'O, mijn God! (...) Alles is verloren, verloren! Wat moet ik doen? Ik heb gezondigd. Ik heb Gods toorn uitgelokt. (...) Hoe kan ik voor de Heer verschijnen? En wat voor berisping verdien ik van de engel van de Allerhoogste?'³

Meer dan een maand lang liet de Heer Joseph in die verschrikkelijke toestand van berouw.⁴ Daarna kwam er verlichting en een apostolische les. De Heer zei tegen Joseph:

'De werken en de plannen en de doeleinden van God kunnen niet worden

verijdeld, noch kunnen ze mislukken. (...)

'Want al ontvangt een mens vele openbaringen, en bezit hij de macht om vele machtige werken te doen, toch moet hij vallen en zich de wraak van een rechtvaardig God op de hals halen, indien hij roemt op zijn eigen kracht en de raadgevingen van God als niets acht, en de stem van zijn eigen wil en vleeslijke begeerten najaagt' (LV 3:1, 4).

Deze woorden beschrijven tot in detail wat Joseph Smith had ervaren. Hij had geleerd wat de apostolische roeping van iemand vergt en wie de apostel koste wat kost trouw moet zijn. 'Hoewel de mensen de raadgevingen van God als niets achten en zijn woorden verachten', werd er tegen

Joseph gezegd, 'toch had u getrouw moeten zijn' (LV 3:7-8). Joseph Smith had enige tijd geen toegang tot de platen en had een waardevolle les geleerd. Vervolgens werden de platen teruggebracht en kon hij weer verder in zijn rol als vertaler.

De lessen die Joseph Smith leerde door de vertaling van het Boek van Mormon waren zo essentieel, en hij groeide erdoor in zijn apostolische roeping! Het Boek van Mormon is de 'sluitsteen van onze godsdienst'⁵ omdat het zo veel profetische getuigenissen van Christus bevat en een tastbare getuige van de herstelling is.

Voortdurende openbaring en Schriftuur

Na het voltooien van de vertaling van het Boek van Mormon in 1829 en oprichten van de kerk in 1830, kreeg Joseph Smith verdere apostolische scholing door de kans om andere Schriftuur te vertalen. Onder meer door drie jaar lang de Bijbel te vertalen, waaraan hij begon in 1835, en door het boek Abraham te vertalen. Joseph Smiths vertaling van de Bijbel vergrootte zijn begrip van de rol van de profeten in het Oude Testament en de apostelen in het Nieuwe Testament. En het leidde tot aanvullende openbaring, namelijk het boek Mozes.

Het boek Mozes verschafte de profeet belangrijke kennis omtrent de zending van de Heiland, waaronder zijn rol bij de schepping. 'Het geschiedde dat de Heer tot Mozes sprak, zeggende: (...) Ik ben het begin en het einde, de almachtige God, door mijn Eniggeborene heb Ik deze dingen geschapen' (Mozes 2:1). En Hij zei verder: 'En ontelbare werelden heb Ik geschapen; (...) en door de Zoon heb Ik ze geschapen, die mijn Eniggeborene is' (Mozes 1:33).

Het boek Mozes verduidelijkte de relatie van Christus met de Vader in het voorsterfelijk bestaan en vergrootte het begrip dat de profeet had van de allesovertreffende kracht van rechtschapenheid. Een van de mooiste van alle apostolische lessen die Joseph Smith in deze openbaring leerde, was de bevestiging van Gods liefde. Dat was zó anders dan de harde, onvergeeflijke en veroordelende persoon die God volgens zovelen is. Het boek Mozes spreekt over een God die oneindige barmhartigheid bezit. Henoeh zag dat de 'God des hemels (...) weende' (Mozes 7:28) om de mensen die Hem niet wilden ontvangen. Toen hij wilde

weten hoe dat kon, kreeg Henoeh een antwoord met een bekend bijbels tintje: 'Ik [heb] hun ook het gebod gegeven, dat zij elkander moeten liefhebben en dat zij voor Mij, hun Vader, moeten kiezen. (...) moeten dan de hemelen niet wenen, aangezien dezen zullen lijden?' (Mozes 7:33, 37; zie ook Deuteronomium 6:5; Leviticus 19:18; Matteüs 22:37-39.)

Tijdens de vertaling van het boek Mozes raakte de profeet ook beter op de hoogte van de verlossende en reddende kracht van de Heiland. Zoals de Heer heeft gezegd, is deze aarde geschapen 'door het woord van mijn macht' (Mozes 1:32) om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). Vele jaren voordat de Heiland Tomas en de Twaalf onderrichtte: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6), openbaarde Hij aan Mozes: 'Dit is het heilsplan voor alle mensen, door het bloed van mijn Eniggeborene, die zal komen in het midden des tijds' (Mozes 6:62).

Het eerste visioen in het bos, de vertaling van het Boek van Mormon, de revisie van de Bijbel, de openbaring van het boek Mozes en de vertaling van het boek Abraham legden het fundament van de kerk grotendeels doordat Joseph Smiths kennis en zijn getuigenis van Jezus Christus zich snel uitbreidden.

De openbaringen die aan hem zijn gegeven en in de Leer en Verbonden zijn opgenomen, bevatten een rijkdom aan kennis van de Heiland. Men zou alle onderwerpen over Jezus Christus en verwijzingen naar Hem in De Gids bij de Schriften kunnen bestuderen en nog steeds niet kunnen bevatten hoe breed de informatie over de Heiland is die de profeet Joseph Smith in de wereld heeft gebracht. Ik ben dankbaar dat ik weet dat Jezus 'in het begin bij de Vader' was (LV 93:21). Ik ben dankbaar dat ik weet dat Hij 'deze dingen voor [mij heeft] geleden, opdat [ik] niet [behoef te] lijden als [ik me bekeer]' (LV 19:16).

Mijn getuigenis van wat de profeet heeft geopenbaard

Ik ben ook nog dankbaar voor een ander onderdeel van de bediening van de Heiland wat mij diep in mijn ziel raakt. Door de beloften te bestuderen in Maleachi; Moroni's eerste bezoek aan Joseph, de woorden van de Heiland tot de Nephieten en het bezoek van Elia aan de Kirtlandtempel, verneem ik dat God zijn kinderen liefheeft

Ik ben zo dankbaar voor de openbaringen waaruit ik leer dat de verzoening van de Heiland zich uitstrekt tot allen die hebben geleefd, liefgehad en gehoopt op een betere tijd, maar nooit van Jezus hebben gehoord of de kans hebben gehad om zijn evangelie te aanvaarden.

en dat Hij een manier heeft verschaft waarop ieder bij Hem kan terugkomen. Ik ken geen rechtvaardiger dogma, geen leerstelling die meer hoop geeft dan die van de verlossing van de doden. Ik ben zo dankbaar voor de openbaringen waaruit ik leer dat de verzoening van de Heiland zich uitstrekt tot allen die hebben geleefd, liefgehad en gehoopt op een betere tijd, maar nooit van Jezus hebben gehoord of de kans hebben gehad om zijn evangelie te aanvaarden. Alleen al die kennis zou voldoende zijn om mij tot

het evangelie te bekeren, zelfs al wist ik verder niets. Dat is wat mij betreft het ultieme getuigenis van Jezus Christus en zijn zoenoffer.

Wat kunnen we dan zeggen van de onvergelykelijke reddende kracht van Christus? Wat Joseph Smith in het heilige bos leerde aangaande de kracht van rechtschapenheid die het kwaad overwint, is een voorafschaduwing van de slotscène. De Heer openbaart daarover dit:

‘Ik heb de wil van Hem van wie Ik ben, namelijk de Vader, aangaande Mij uitgevoerd en volbracht—en heb dat gedaan, opdat Ik alle dingen aan Mij zou kunnen onderwerpen—

‘en Ik behoud alle macht, ja, om Satan en zijn werken te vernietigen bij de voleinding der wereld en op de laatste grote dag van het oordeel’ (LV 19:2–3).

Wij kunnen ons eigen getuigenis van de

Heiland zien in het kader van het getuigenis en de leringen van de profeet Joseph Smith. Het is geen wonder dat de profeet Joseph Smith heeft verklaard: ‘De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis dat de apostelen en profeten hebben van Jezus Christus, dat Hij gestorven is, begraven is, en herrezen is op de derde dag, en dat Hij opgestegen is tot in de hemel; en alle andere aspecten van onze godsdienst zijn slechts aanhangsels daarvan.’⁶

Joseph Smiths apostolische getuigenis van de goddelijke werkelijkheid en de opstanding van Jezus Christus, en zijn kennis van de verlossende en reddende kracht van de Heiland, kunnen wij het beste beschouwen door middel van het prachtige, korte en krachtige getuigenis van de profeet zelf:

‘En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft!

‘Want wij zagen Hem, ja, ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem getuigen dat Hij de Eniggeborene des Vaders is—

‘dat door Hem en in Hem en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners daarvan voor God gewonnen zonen en dochters zijn’ (LV 76:22–24).

Ik ben erg dankbaar voor de apostolische roeping van Joseph Smith. ■

Aangepast overgenomen uit een presentatie voor de Zeventig

NOTEN

1. Zie *Book of Mormon Reference Companion*, onder redactie van Dennis L. Largey (2003), pp. 457–458.
2. Zie Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, onder redactie van Preston Nibley (1958), pp. 128–129.
3. *History of Joseph Smith*, pp. 128, 129.
4. De 116 pagina's gingen in juni 1828 verloren. In juli ontving Joseph Smith een openbaring die nu als afdeling 3 in de Leer en Verbonden is opgenomen. In september kreeg de profeet de platen terug. Zie de historische introducties van LV 3; 10.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 461.
6. *History of the Church*, deel 3, p. 30.

EEN JONGE ZENDELING

Laukau Mokofisi

Het was de verjaardag van mijn beste vriendin: ze werd dertien. Ik haastte me om vóór schooltijd nog een cadeautje voor haar te vinden, maar ik kon niets bedenken. En toen zag ik het boek-van-mormon. Ik besloot mezelf uit te dagen door dat aan haar cadeau te geven. Het voelde wel goed, maar ik was toch een beetje benauwd, want ik had nooit iemand een boek-van-mormon gegeven. Ik was bang dat ze het niet zou aannemen.

Toen ik op school kwam, zocht ik haar op en zei ik dat ik een bijzonder boek voor haar had. Ze nam het boek aan en zag een foto van mijn familie voorin. Ik vertelde dat dit het Boek van Mormon was, een boek dat de waarheid vertelt over de reden waarom we op aarde zijn. Ik zei ook dat het me speet dat ik geen beter cadeautje voor haar had.

Ze keek me aan en zei dat het 't fijnste cadeau was wat ik haar had kunnen geven. Haar antwoord ontroerde me en ik barstte bijna in tranen uit. Ik voelde me al een hele zendinge! Ik kan niet wachten tot ik oud genoeg ben om op zending te gaan, zodat ik andere mensen net als mijn vriendin over het evangelie kan vertellen. ■

OP ZOEK NAAR EEN LIEVELINGSLOFZANG

Michael Paul Inyang

Onze zendingspresident spoorde de zendingen in het zendingsgebied Accra (Ghana) aan om 'doelgericht bezig te blijven'. Hij stond erom bekend dat hij die zinsnede gebruikte. Op een van onze zoneconferenties deed hij enkele suggesties om dit te doen. En een belangrijk punt op zijn lijstje was een lievelingslofzang.

Hij stelde voor dat we een lievelingslofzang uitkozen, die uit het hoofd leerden, en hem zongen als we in verleiding waren of in een dip zaten. De hele dag lang moest ik aan die uitspraak denken.

Ik had heimwee. Het was alweer even geleden dat ik brieven van familieleden had gekregen, en ik was terneergeslagen. Ik kon me niet zo goed meer op het werk concentreren. Dit was het moment waarop

ik een lofzang uit moest kiezen om me op te beuren. Ik kende veel lofzangen in ons groene zangboek, maar wat was mijn lievelingslofzang?

Die avond bladerde ik een oud zangboek vol ezelsoren door op zoek naar een lofzang die mij kon troosten. Ik had meteen al een idee. Ouderling Sheldon F. Child van de Zeventig, die destijds president van het gebied Afrika-West was, had een bezoek aan ons gebracht in het opleidingscentrum voor zendingen en had tot ons gesproken over de verzoening. Tot slot zei hij: 'Als jullie jonge zendingen allemaal begrepen wat de verzoening van onze Heer Jezus Christus inhield, zouden er geen zendingsregels nodig zijn.'

Zo'n lofzang had ik nodig. Ik hoefde er niet lang meer over na te denken. Als ik een lofzang over de verzoening had, zou ik de liefde van mijn Heiland voelen, troost krijgen en mij kunnen concentreren op wat Hij wilde dat ik deed.

Uiteindelijk koos ik lofzang 92, 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft.'

Nu ben ik mijn zendingspresident dankbaar voor zijn wijze raad. En nu ik een lievelingslofzang uit mijn hoofd ken, overpeins ik die vaak en denk ik eraan om hem te zingen als ik terneergeslagen ben, beproevingen en moeilijkheden doormaak. 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Niets dat mij zoveel troost hier geeft! (...) Hij leeft, mijn Hulp in tijd van nood.' ■

'Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid' (1 Timoteüs 4:12).

Een voorbeeld voor de gelovigen

ALGEMENE PRESIDIUMS VAN DE JONGEMANNEN EN DE JONGEVROUWEN

Kan de inbreng van één recht-schapen jongeman of jonge-vrouw iets tweebrengen in de wereld? Het antwoord is: *ja!*

De Heiland Jezus Christus vertrouwt jou zijn naam toe, die je bij de doop op je hebt genomen. Hij vertrouwt jou toe om de kerk en je familie te vertegenwoordigen door in dankbaarheid een goed leven te leiden. Hij vraagt je 'een voorbeeld voor de gelovigen' te zijn, iemand die ervoor zorgt dat anderen zich tot Hem aangetrokken voelen, wonderen tot stand brengen en Hem helpen met de opbouw van Gods koninkrijk op aarde.

Het thema voor de wekelijkse activiteitenavonden in 2009 komt uit 1 Timoteüs 4:12, waar de apostel Paulus zijn jonge vriend, Timoteüs, advies geeft. Wat Paulus Timoteüs leerde, geldt in deze tijd ook voor jou, want net als Timoteüs ben je een gelovige! 'Jullie zijn uitverkoren geesten die in deze tijd zijn voortgekomen', nu het evangelie van Jezus

Christus is hersteld. Jullie maken deel uit van een generatie wier bestemming het is 'het koninkrijk Gods op te bouwen'.¹ Jullie kunnen met de kracht van je geloof en je goede voorbeeld de hele wereld beïnvloeden. Paulus wist dat Timoteüs het kon, en wij weten dat jullie het kunnen!

President Thomas S. Monson heeft ons uitstekende raad gegeven omtrent het geven van 'een voorbeeld aan de gelovigen'. Hij heeft gezegd: 'Zorg ervoor dat elke beslissing die je neemt deze toets doorstaat: Wat verandert het aan mij? Wat heb ik eraan? En geef in je gedragscode geen voorrang aan de vraag 'Wat zullen anderen van me denken?' maar aan de vraag 'Wat zal ik van mezelf denken?' Laat je leiden door die stille, zachte stem. Bedenk dat iemand met gezag bij je bevestiging zijn handen op je hoofd heeft gelegd en heeft gezegd: "Ontvang de Heilige Geest!" Stel je hart open, stel je ziel open, voor het geluid van die stille, zachte stem die getuigt van waarheid.'²

Gelovigen hebben zelf een groeiend getuigenis van Jezus Christus, zij erkennen de grote zegeningen van een eigen getuigenis en zij willen hun kennis met anderen delen. Jij kunt in woord en daad je getuigenis geven.

President Monson heeft verder nog gezegd: 'Als je getuigenis diep geworteld is, (...) zal het alles beïnvloeden wat je in je leven doet. Aan de hand van je getuigenis kun je bepalen hoe je je tijd besteedt en met wie je wilt omgaan. Het zal beïnvloeden hoe je je huisgenoten behandelt en hoe je met anderen omgaat. Het zal je liefde, gemoedsrust en vreugde geven.'³

Je leeft in een wereld die wedijvert om je tijd en aandacht. Je wordt van allerlei kanten onder druk gezet en wordt gebombardeerd met vele meningen. Soms raak je misschien in de war over de vraag wat je moet doen en wat het juiste is. Je bent elke week in de gelegenheid om deel te nemen aan het avondmaal en je verbond te hernieuwen om de Heiland 'altijd indachtig te zijn, en zijn geboden

EEN UITNODIGING AAN DE JONGEVROUWEN

te onderhouden' (LV 20:77). Als je dat doet, laat je aan je hemelse Vader zien dat je bereid bent om de heilige naam van zijn Zoon op je te nemen. Met je woorden en daden laat je anderen zien dat je je echt aan je verbonden houdt. Als je je verbonden hernieuwt en je je eraan houdt, zal de Heilige Geest je leiden en je 'alle dingen zeggen die jij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

De normen in *Voor de kracht van de jeugd* zullen je de kracht geven om standvastig te blijven en een goed voorbeeld te zijn. Leef je naar die normen, dan zul je de leiding en het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest hebben. Je gedachten en je daden zijn dan anders dan die van de wereld, en je

Een 'voorbeeld voor de gelovigen' zijn is niet makkelijk. We moeten dagelijks moeite doen om te bedenken wie wij zijn en wat wij als gelovigen doen. Wij willen je uitnodigen om elke dag drie dingen te doen die je kracht kunnen geven en je helpen om een voorbeeld te zijn voor je familieleden en vrienden. Wij als presidium doen deze dingen al de hele tijd. Doe je met ons mee?

Ten eerste, bid *elke dag*.

Ten tweede, lees *elke dag* ten minste vijf minuten in het Boek van Mormon.

Ten derde, glimlach *elke dag*.

Wij nodigen je uit om te glimlachen omdat je in deze geweldige tijd op aarde bent waarin het evangelie van Jezus Christus is hersteld. Een profeet van God heeft je geleerd dat de goede mensen in de wereld zich tot je aangetrokken zullen voelen als men je 'op blijde manieren als anders beschouwt'¹.

Bedenk eens wat er zou gebeuren als duizenden jongevrouwen zoals jij dagelijks deze drie dingen deden!

Veel blijvende successen in het leven worden gebouwd op een fundament van kleine daden die

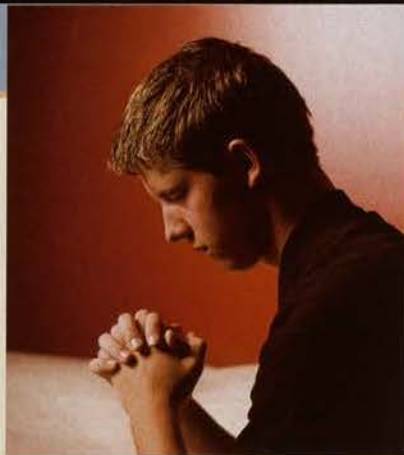
Elaine S. Dalton (midden), presidente; Mary N. Cook (links), eerste raadgeefster; en Ann M. Dibb, tweede raadgeefster.

consequent langere tijd worden volgehouden. Deze drie dingen zijn klein en eenvoudig, maar bedenk dat 'door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht' (Alma 37:6). Wij weten zeker dat je zult merken wat een zegen het is als je deze dingen dagelijks doet. En als je het een dag vergeet, kun je de volgende dag gewoon weer beginnen.

Wij getuigen dat je, als je bidt, in het Boek van Mormon leest en dagelijks glimlacht, gezegend zult worden voor je moeite en dat je een voorbeeld voor de gelovigen wordt, een jongevrouw die *écht* iets goeds teweeg kan brengen in de wereld.

NOOT

1. Spencer W. Kimball, 'The Role of Righteous Women', *Ensign*, november 1979, p. 104.

zult met je voorbeeld andere mensen beïnvloeden. 'Je zult een goed gevoel hebben over jezelf en een positieve invloed hebben op anderen.'⁴ Je zult gelukkig zijn, en je vrienden en familie zullen zich tot je aangetrokken voelen vanwege het licht en de vreugde die je uitstraalt.

Dus vragen we je: 'Kan één jongeman of jongevrouw die ernaar streeft het evangelie na te leven en een goed voorbeeld te zijn voor de gelovigen iets goeds teweegebrengen in de wereld?' Wij weten met heel ons hart dat het antwoord een wel-luidend *ja* is! Wij geloven dat je iets

goeds teweegebrengen als je rein in gedachte, woord en daad bent. Wij geloven in *jou*! ■

NOTEN

1. Zie *Voor de kracht van de jeugd* (2001), pp. 2–3.
2. Zie Thomas S. Monson, 'Weest een voorbeeld', *Liahona* en *Ensign*, mei 2005, p. 113.
3. Zie *Liahona* en *Ensign*, mei 2005, p. 114.
4. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 2.

AAN DE JONGEMANNEN VAN DE AÄRONISCHE PRIESTERSCHAP

Paulus herinnerde Timoteüs aan iets wat erg belangrijk was —belangrijk voor Timoteüs en voor elke drager van het Aäronisch priesterschap: 'Veronachtzaam de gave in u niet, die u krachtens een profetenwoord geschonken is onder handoplegging' (1 Timoteüs 4:14). Paulus had het over het belang van het priesterschap.

Wat betekent het om ons priesterschap niet te 'veronachtzamen'? Ten eerste betekent het zó te leven dat je de zegeningen van het priesterschap verdient. We zorgen ervoor dat onze gedachten, woorden en daden rein zijn. Wij leven zó dat wij 'een voorbeeld voor de gelovigen' zijn in al wat wij doen. We bidden dagelijks en lezen in de Schriften, gaan naar het seminarie, betalen tiende, en gaan zo mogelijk naar de tempel

om dopen voor de doden te doen.

Ten tweede betekent het ons priesterschap groot te maken, het priesterschap te gebruiken om anderen te dienen en hen tot zegen te zijn. Dat doen we door priesterschapstaken uit te voeren; persoonlijke goede daden te doen en met het quorum dienstbe-tonprojecten uit te voeren; of iets te doen voor iemand thuis, op school of op werk die een vriendelijk woord, een glimlach of een schouderklopje nodig heeft.

Ten derde betekent het dat we leren wat het priesterschap en onze priesterschapstaken inhouden. Lees en overdenk de schriftteksten over het priesterschap, met name Alma 13 en de afdelingen 13, 20, 84, 107 en 121 in de Leer en Verbonden. Lees de toespraken die tijdens de afgelopen algemene conferentie in

Charles W. Dahlquist (midden), presi-dent; Dean R. Burgess (links), eerste raadgever; en Michael A. Neider, tweede raadgever.

de priesterschapsbijeenkomst zijn gehouden en vraag jezelf af: 'Hoe kan ik het geleerde toepassen om mijn priesterschap groot te maken?'

We hebben jullie lief. We hebben vertrouwen in jullie. Streef je ernaar om je priesterschap groot te maken, dan bereid je je beter voor om de Heer als voltijdzending te dienen. En, zoals Paulus Timoteüs beloofde, je wordt niet alleen zelf gezegend door je dienstbaarheid en voorbeeld, maar bent er ook anderen mee tot zegen. Moge God je zegenen in je streven.

1 Timoteüs 4:12

Het thema voor de wekelijkse activiteitenavonden van dit jaar zegt ons dat we een voorbeeld voor de wereld moeten zijn.

Niemand schatte u gering om uw jeugdige leeftijd

Paulus zei tegen Timoteüs dat zijn relatief jonge leeftijd niets uit zou mogen maken voor het naleven van het evangelie en dienen in de kerk. Veel jonge mensen hebben krachtige geestelijke ervaringen gehad. Kijk deze teksten eens na om er iets over te lezen: 1 Samuël 17:12–49 (David), 2 Nephi 2:4 (Jakob), Mormon 1:15 (Mormon) en Geschiedenis van Joseph Smith 1:7–20 (Joseph Smith).

Hoe kun je in deze periode van je leven je toewijding aan het evangelie tonen? Schrijf het antwoord op in je dagboek.

Woord

Wij geven blijk van grote zelfdiscipline als we op onze woorden letten (zie Jakobus 3:2). In plaats van andere mensen neer te halen, zouden we ze met onze woorden moeten opbouwen (zie Efeziërs 4:29; LV 108:7). Als je het in dit opzicht beter wilt doen, kun je bijvoorbeeld concrete doelen opschrijven om complimentjes te geven, familieleden vriendelijker toe te spreken, een prettiger toon en gezichtsuitdrukking te gebruiken, en vloek- en schuttingwoorden te vermijden.

Wandel

Dit betekent gedrag of daden.

¹² "Niemand verachte uw jonkheid, ^b maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in de geest, in geloof, in reinheid.
a Tit. 2:15. b Tit. 2:7. 1 Petr. 5:3.

Voorbeeld

'We hoeven niet te wachten op een catastrofe of een dramatisch voorval in de wereld waarin wij leven, of een bijzondere uitnodiging om een voorbeeld

te zijn. Onze kansen liggen hier en nu voor ons. Maar ze zijn vergankelijk. Ze zijn naar alle waarschijnlijkheid te vinden bij ons thuis en in andere alledaagse situaties. Onze Heer en Meester heeft de weg gewezen: 'Hij ging rond, weldoende' (Handelingen 10:38). Hij was waarlijk een voorbeeld om te volgen, een voorbeeld voor de gelovigen.

'Zijn wij dat ook?'

President Thomas S. Monson, 'An Example of the Believers', *Ensign*, november 1992, p. 98.

Geloof

Om een voorbeeld van geloof te zijn, volg je deze lering van de apostel Jakobus: 'Ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken' (Jakobus 2:18).

Liefde

'We zouden in ons hart het zaad van liefde moeten zaaien, de reine liefde van

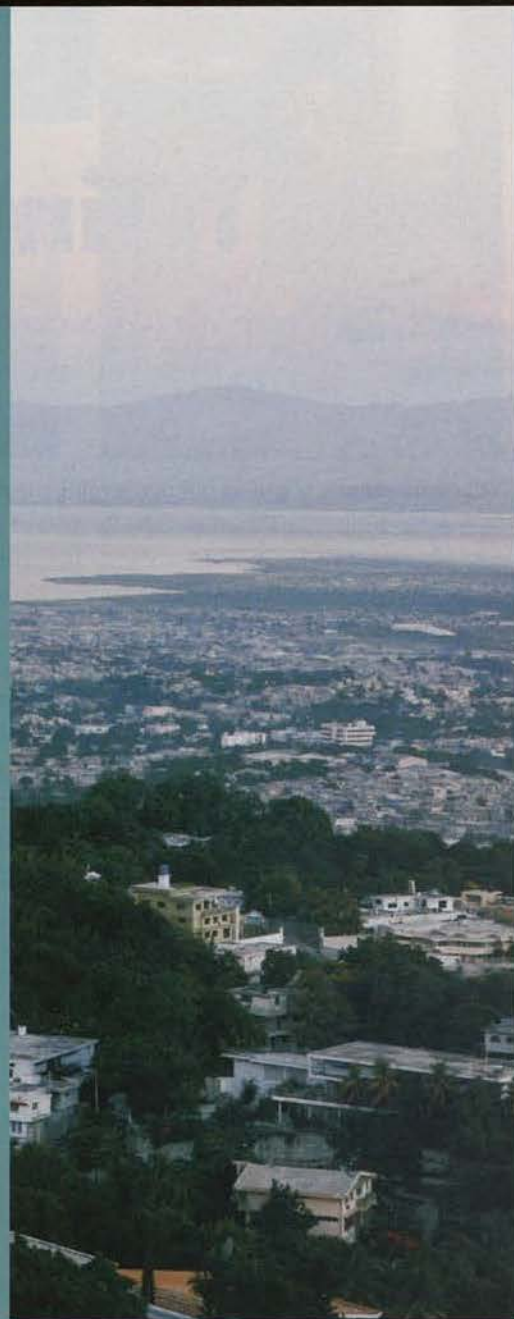

Christus. Hij is het volmaakte voorbeeld van naastenliefde. Zijn hele leven, en met name zijn zoenoffer, is een les in naastenliefde. Elke van zijn daden geeft aan dat Hij alle mensen, ieder van ons, absoluut en ondubbelzinnig liefheeft. Door zijn voorbeeld leert Hij ons dat naastenliefde inhoudt dat we onze persoonlijke belangen bereidwillig en met vreugde achterstellen bij het belang van anderen. Ik geloof dat onze voortgang naar de verhoging en het eeuwige leven afhangen van hoe goed we het beginsel van naastenliefde leren en naleven.'

Ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Seeds of Renewal', *Ensign*, mei 1989, p. 8.

Reinheid

Lees de tekst van de lofzang 'Heer, geef mij meer reinheid' (lofzang 94) en bedenk wat het betekent om een voorbeeld van reinheid te zijn.

Er leeft **HOOOP** in Haïti

*De zendingsgeest leeft op
dit eiland en de opkomende
generatie is vastbesloten om
dat zo te houden.*

RICHARD M. ROMNEY

Kerkelijke tijdschriften

Noot van de redactie: Wegens de politieke instabiliteit werden alle zendelingen in 2005 uit Haïti weggehaald. Alle 67 zendelingen in het zendingsgebied Port-au-Prince zijn Haïtianen en de kerk maakt er grote vooruitgang.

Dieuveut Demosthène (18) en Robenson Marcel Laroque Jean (19) zijn goede vrienden. En dat willen ze zo houden. Voor altijd.

'We waren buurjongens en speelden samen basketbal', legt Robenson uit. 'Ik werd lid van de kerk toen ik zestien was, en na een tijdje stelde ik Dieuveut voor om dat ook te doen. Ik bad veel en hield vol. En kijk nu eens wat een sterk lid van de kerk hij is. Ik ben trots op hem.'

'Robenson heeft me heel vaak uitgenodigd en na een tijdje nam ik de uitnodiging aan', zegt Dieuveut. Hij heeft altijd van die indrukwekkende woorden gebruikt, alsof hij alles begrijpt. Daarom maakte ik me niet druk om zijn uitnodiging, ik vond het heel bijzonder. Na een tijdje begon ik de zendelingenlessen te volgen en ik werd lid van de kerk toen ik zeventien was.'

Het ideaal

Dit is de ideale manier om zendingswerk te doen: vrienden die elkaar over het evangelie vertellen en elkaar bij de zendelingen

introduceren zodat die hun les kunnen geven. 'Eerst was ik de enige van ons tweeën in de kerk en nu zijn we met z'n tweeën, en samen gaan we hiermee door', zegt Robenson. Als gevolg van hun inzet is een van Dieuveuts oudere broers lid van de kerk geworden, en een andere vriend van hem ook. Eén werd twee en twee werden vier.

Robenson en Dieuveut, uit de wijk Centrale in de ring Port-au-Prince-Noord (Haïti), zijn een kenmerkend voorbeeld van het zendingswerk in Haïti sinds zendelingen uit andere landen in 2005 geëvacueerd werden vanwege politieke onrust. Het zendingsgebied Port-au-Prince (Haïti) heeft de kracht in zichzelf gezocht en gevonden. Momenteel gaan er alleen maar Haïtianen op zending in Haïti en wordt er van tieners verwacht dat ze dat ook doen als ze de juiste leeftijd hebben bereikt. Maar al voordat ze als voltijdzending worden geroepen, onderrichten ze hun burens en vrienden.

'Waar je de De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Haïti ook ziet, weet je dat de leden Haïtianen

Er is hoop voor jonge heiligen der laatste dagen zoals Robenson Jean, Dieuveut Demosthène, Nathalie LaGuerre en Farah Jean-Baptiste, die geloven dat het evangelie hun leven en hun land kan veranderen. Op een heuveltop in Port-au-Prince, waar het land is toegewijd aan de verkondiging van het evangelie, en door het hele land hebben de Haïtiaanse leden een glimlach op de lippen en bereiden zij zich voor op de toekomst.

Bovenaan: De zendings-president en zijn vrouw maken een praatje met zendingelingen die op het zendingskantoor werken. President Pierre-Nau moedigt jonge heiligen der laatste dagen aan om nu al andere mensen over het evangelie te gaan vertellenen. 'Jullie zijn al zendingelingen', zegt hij. Boven: President Francillon van de ring Port-au-Prince-Noord (Haïti) brengt tijd door met zijn vrouw en kinderen. Hij zegt dat de kerk de jongeren in veel opzichten tot zegen is.

zijn', zegt Farah Jean-Baptiste (18), een jongevrouw uit de wijk Centrale. 'Het is erg motiverend voor jongeren om te zien dat wij verantwoordelijk zijn voor de toekomst van de kerk hier.'

'De jongemannen en jongevrouwen van de kerk hier zijn gemotiveerd om de Heiland te volgen', zegt Nathalie LaGuerre, Farahs zeventienjarige vriendin uit dezelfde wijk. 'Wij willen in zijn voetspoor volgen en zijn werk voortgang zien maken. En we zijn zo blij als we in Haïti Haïtiaanse zendingelingen zien. Ze zijn enthousiast en blij, en na hun zending vertellen ze ons wat een fijne ervaring ze hebben gehad. Vervolgens moedigen ze ons aan om hetzelfde te doen en er alvast aan te beginnen door onze vrienden over het evangelie te vertellen.'

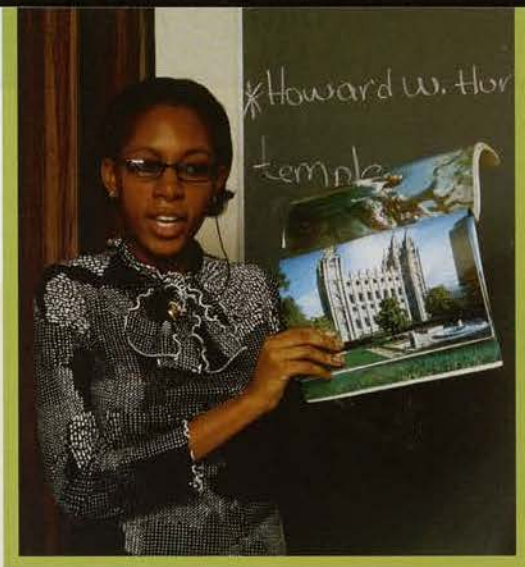
Ze zegt dat jonge vrouwen weliswaar niet dezelfde priesterschapsverplichting hebben om op zending te gaan als jonge mannen, maar dat 'we toch zien dat zij die dat wél doen, veel zegeningen ontvangen. Je bent in staat om anderen tot zegen te zijn, en dat bouwt je op. Het sterkt je voor de moeilijkheden waarmee je in het leven geconfronteerd wordt, en het wortelt je diep in het

evangelie. Het geeft bovendien aan dat je een ware discipel van Jezus Christus bent, dat je zijn getuige bent, en dat je zijn voorbeeld volgt.'

Hoop

'Er is veel hoop voor Gods koninkrijk hier in Haïti', zegt president Gh. Ghammald Francillon van de ring Port-au-Prince-Noord. 'De jongeren zijn echt gemotiveerd om op zending te gaan. Het is voor hen heel normaal om een zending prioriteit te geven in hun jonge leven, zelfs een hogere prioriteit dan een studie. Als je zendingelingen op straat tegenkomt, hoef je maar te vragen en ze vertellen je dat ze hun studie onderbroken hebben omdat ze tot het werk van de Heer geroepen zijn.'

Hij merkt op dat hij zelf thuis zegeningen ervaart omdat zijn vrouw ook op zending is geweest. Hij zegt dat zendingswerk sterkere gezinnen en sterkere leiders tot gevolg heeft. 'Denk u eens in,' zegt hij, 'wat voor kerk we hier in Haïti over vijftien of twintig jaar hebben als zoveel Haïtianen in Haïti op zending gaan!' Hij zegt dat de leden 'de steun en liefde van zovelen voelen, van de profeet en de algemene autoriteiten, en van de teruggekeerde zendingelingen uit andere landen die hier in het verleden werkzaam zijn geweest. Maar momenteel is alles 100% Haïtiaans, inclusief de zendingspresident, Fouchard Pierre-Nau, die zelf tien jaar geleden in Haïti op zending is geweest.'

De toekomst

Sommigen dachten dat de kerk hier het moeilijk zou hebben zonder externe hulp. 'Maar daar heb ik me nooit zorgen over gemaakt', zegt een zendingeling die nu werkzaam is in het zendingsgebied Port-au-Prince, ouderling J. Henry Michel. 'De kerk zal nooit instorten. Het is de kerk van Jezus Christus en kan dus niet instorten.'

Integendeel, zegt Dieuveut, als meer mensen gaan inzien wat een vreugde het evangelie geeft, zal de kerk in Haïti blijven groeien. 'Ik ben erg dankbaar dat Robenson me over het evangelie heeft verteld,' zegt hij. 'en daarom wil ik andere mensen ook over het evangelie vertellen. Afgelopen week vroeg ik me af of ik in het verleden wel vreugde kende. Want tegenwoordig heb ik altijd innerlijke vrede, zelfs al heb ik in materieel opzicht niet alles. Ik heb veel hoop dat ik dicht bij mijn hemelse Vader kom.'

'Ik probeer al een zendingeling te zijn,' zegt Robenson. 'Ik heb altijd een rugzak met enkele boek-van-mormons om uit te delen bij me. Veel mensen weten dat ik lid van de kerk ben. En ik geef graag mijn getuigenis. Een vol-tijdzending is een geweldige gelegenheid om

God te dienen door zijn kinderen te dienen. Ik wil erg graag op zending.'

Dieuveut zegt dat hij vaak met teruggekeerde zendingelingen praat. 'Zij hebben me verteld hoe de Heer mensen door middel van de zendingelingen heeft kunnen zegenen, en ik wil anderen ook graag tot zegen zijn. Ze hebben me verteld hoe ze leefden in het zendingsveld en hoe ze daarvan genoten. En na hun zending zijn ze een goed voorbeeld. Dat wil ik ook zijn.'

Wat zal de toekomst brengen? 'Onze hemelse Vader heeft een plan voor Haïti', zegt Dieuveut. 'Hij geeft de leden hier een kans om sterk te worden. Haïtianen onderwijzen Haïtianen, en dat zal ons tot zegen zijn.'

Robenson krijgt spoedig zijn zendingsoproep, en hij hoopt dat het naar Haïti is. Dieuveut blijft niet lang achter en hoopt ook in eigen land te mogen werken. Maar of ze nu naar Haïti of naar een ander land geroepen worden, ze weten dat ze er veel vrienden bij zullen krijgen in de kerk en dat hun eigen vriendschap zal blijven bestaan. Want als je vrienden bent in het evangelie, ben je vrienden voor eeuwig. ■

Jongeren in Haïti zijn sterk betrokken bij de jongevrouwenklassen en priesterschapsquorums. Ze herinneren zich niet alleen de beloftes die ze deden toen ze gedoopt werden, maar leven er dagelijks naar.

Vergeet nooit dat je mormoon bent

Hildo Rosillo Flores

Als we vallen, als we op wat voor manier dan ook tekortschieten, dan vergeten we eigenlijk onze moeder', heeft president Thomas S. Monson gezegd. Hij voegde daar aan toe: 'Mensen keren zich af van kwaad en geven toe aan hun betere aard als ze aan hun moeder denken.'¹

De boodschap van president Monson is een bron van kracht voor me geweest — zozeer zelfs dat ik, toen ik deze woorden voor het eerst las, aan mijn moeder moest denken en aan de wijze raad die ze jaren geleden gaf, kort nadat ik lid van de kerk was geworden.

Mijn moeder was lid

van een andere christelijke kerk, maar ze was vriendelijk voor de zendingen die mij in het evangelie onderrichtten. Vanaf het moment dat ik besloot om een heilige der laatste dagen te worden, ondersteunde ze me.

Alles was goed gegaan in mijn nieuwe leven als lid van de kerk totdat ik meedeed aan de viering van journalistiekdag in mijn thuisland Peru. Op

een feestje dat ik bijwoonde, waren de toespraken en de vleierende woorden niet van de lucht. Er volgden heildronken. Met het verloop van het feest, nam de verleiding om een drankje te nemen met mijn vrienden toe.

De verandering die bekeerlingen doormaken als ze het evangelie aannemen, houdt vaak in dat ze nieuwe vrienden moeten zoeken. En ik ontdekte dat voormalige vrienden in sommige omstandigheden een werktuig van de tegenstander kunnen zijn om ons te verleiden de geboden te overtreden en onze oude gewoontes weer te volgen.

Ik besloot niet meer naar de kerk te gaan. Een week later keek mijn moeder me recht aan en zei iets wat ik altijd geprobeerd heb te onthouden.

Toen mijn collega's mij een glas bier aanboden, nam ik het aan, dronk het leeg, en ging door met drinken. Toen het feest voorbij was, veroordeelde mijn eigen geweten mij. Ik was gevallen. Wat zou mijn moeder zeggen?

Toen ik thuiskwam, ging ik stilletjes naar binnen en ging meteen naar bed. Mijn moeder zei niets, maar ik schaamde me en besloot niet meer naar de kerk te gaan. Een week later zaten we aan tafel voor het middagmaal. Ze keek me recht aan en zei: 'Jongen, vergeet nooit dat je mormoon bent.'

Ik ging op de fiets naar mijn werk en kwam twee keer per dag langs de kerk. Telkens als ik er langs kwam, knaagde mijn geweten aan me. Op een avond besloot ik dat ik niet meer met mijn schuldgevoel kon leven. Ik zette mijn fiets pal voor het kantoor van de gemeentepresident, ging naar binnen en vroeg om een gesprek.

Ik vertelde de gemeentepresident wat ik had gedaan, en vroeg om vergeving. Hij praatte met me. En van dat moment af aan heb ik nooit meer het woord van wijsheid overtreden.

Mijn moeder is meer dan twintig jaar geleden overleden, maar ik heb altijd geprobeerd te onthouden wat ik volgens haar nooit mocht vergeten: ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. ■

NOOT

1. 'Behold Thy Mother', *Ensign*, april 1998, pp. 2, 4.

Ik wist niet of onze baby's in leven zouden blijven of niet, maar ik wist dat als ik me tot de Heer wendde, Hij me zou helpen om mijn last te dragen.

Twee keer gezegend

Angela Lee

Mijn leven veranderde voor goed toen mijn man en ik naar de dokter gingen om het geslacht en de ontwikkeling van onze ongeboren baby te controleren. Ik hilde van vreugde toen we ontdekten dat ik een tweeling verwachtte. Maar mijn vreugdetranen werden tranen van wanhoop toen de dokter uitlegde dat het door een serie complicaties onwaarschijnlijk was dat de tweeling

tot aan de geboorte in leven zou blijven. Ze stelde voor om de zwangerschap af te breken. Ze zei dat het een risico was om af te wachten, en dat ik op een zeker moment zou moeten worden opgenomen in het ziekenhuis.

Ondanks de gevaren, besloten we om de zwangerschap door te zetten.

In de auto naar huis beseft ik hoe ernstig de situatie was. Ik vroeg me af hoe ik mijn man en onze drie kinderen achter kon laten om voor langere tijd naar het ziekenhuis te gaan. De wetenschap dat onze baby's waarschijnlijk te vroeg geboren zouden worden en misschien niet zouden overleven, werd me teveel. Ik wist niet zeker of ik deze

beproeving wel kon doorstaan.

Pas toen ik een zegen had gekregen van mijn man en mijn schoonvader, kreeg ik gemoedsrust. Ik besepte dat het goed zou komen met mijn gezin en mij, wat de uitkomst ook zou zijn. Ik voelde de liefde van mijn Heiland en wist dat Hij in vreugde of verdriet bij ons zou zijn.

Enige tijd later nam ik afscheid van mijn gezin en ging voor onbepaalde tijd naar het ziekenhuis. De hartslag van de baby's werd in de gaten gehouden om te controleren of ze veilig waren. Het was moeilijk voor me om hun hartslag te zien afzakken en ik vroeg me af of ze de streefdatum van 34 weken wel zouden halen. Met 25 en een halve week, zakte de hartslag van een van de baby's af naar een kritiek niveau, en hield zelfs bijna op. De artsen besloten dat als zijn hartje niet normaal begon te kloppen, beide baby's binnen enkele minuten met een noodkeizersnede gehaald moesten worden. Ik raakte in paniek toen ik de verpleegster mijn man hoorde bellen om te zeggen dat ik werd voorbereid

op een operatie en dat het neonatologie-team klaarstond.

Ik wist dat ik de hulp van mijn hemelse Vader

nodig had om deze beproeving te doorstaan. Ik bad in stilte en smeekte dat onze baby zou herstellen om beide tweelingen de tijd te geven die ze zo hard nodig hadden om zich in de baarmoeder te ontwikkelen. Ik bad ook om troost. Ik kreeg weer gemoedsrust, net als toen ik de zegen had gekregen. Ik wist niet of onze baby's in leven zouden blijven of niet, maar ik wist dat als ik me tot de Heer wendde, Hij me zou helpen om mijn last te dragen. Gelukkig werd de hartslag van de baby weer normaal en was er geen operatie meer nodig.

Mijn verblijf in het ziekenhuis duurde twee maanden. Er waren veel momenten waarop we ons zorgen maakte om de op en neer gaande hartslag van onze baby's. Maar gelukkig zakte de hartslag van geen van beiden meer zo af als voorheen. Onze zoons, John en Jacob, werden geboren met 33 weken. Hun navelstrengen waren op acht plekken door elkaar heengeknoopt en John — de zoon van wie de hartslag zo was gezakt — had zijn navelstreng twee keer om zijn hals gewikkeld. Onze tweeling bleef in de intensive care van het ziekenhuis zodat men hun lichaamstemperatuur

en ademhaling kon reguleren. Ondanks de problemen die door hun premature geboorte hadden kunnen ontstaan, mochten John en Jacob na slechts negentien dagen naar huis.

Onze tweelingen zijn nu kleuters en ze hebben geen negatieve gevolgen ondervonden van hun premature geboorte. Ik ben dankbaar dat wat als een beproeving begon, een van de grootste zegeningen van mijn leven werd. Ik kreeg twee gezonde zonen en mijn getuigenis van de kracht van zegens en gebeden is gesterkt. Ik ben ook dankbaar dat ik me de gemoedsrust en liefde kan herinneren die ik voelde door de wetenschap dat de Heer op de hoogte was van mijn situatie. Ik heb er met de hulp van de Heer door geleerd dat we de kracht hebben om onze beproevingen te doorstaan. ■

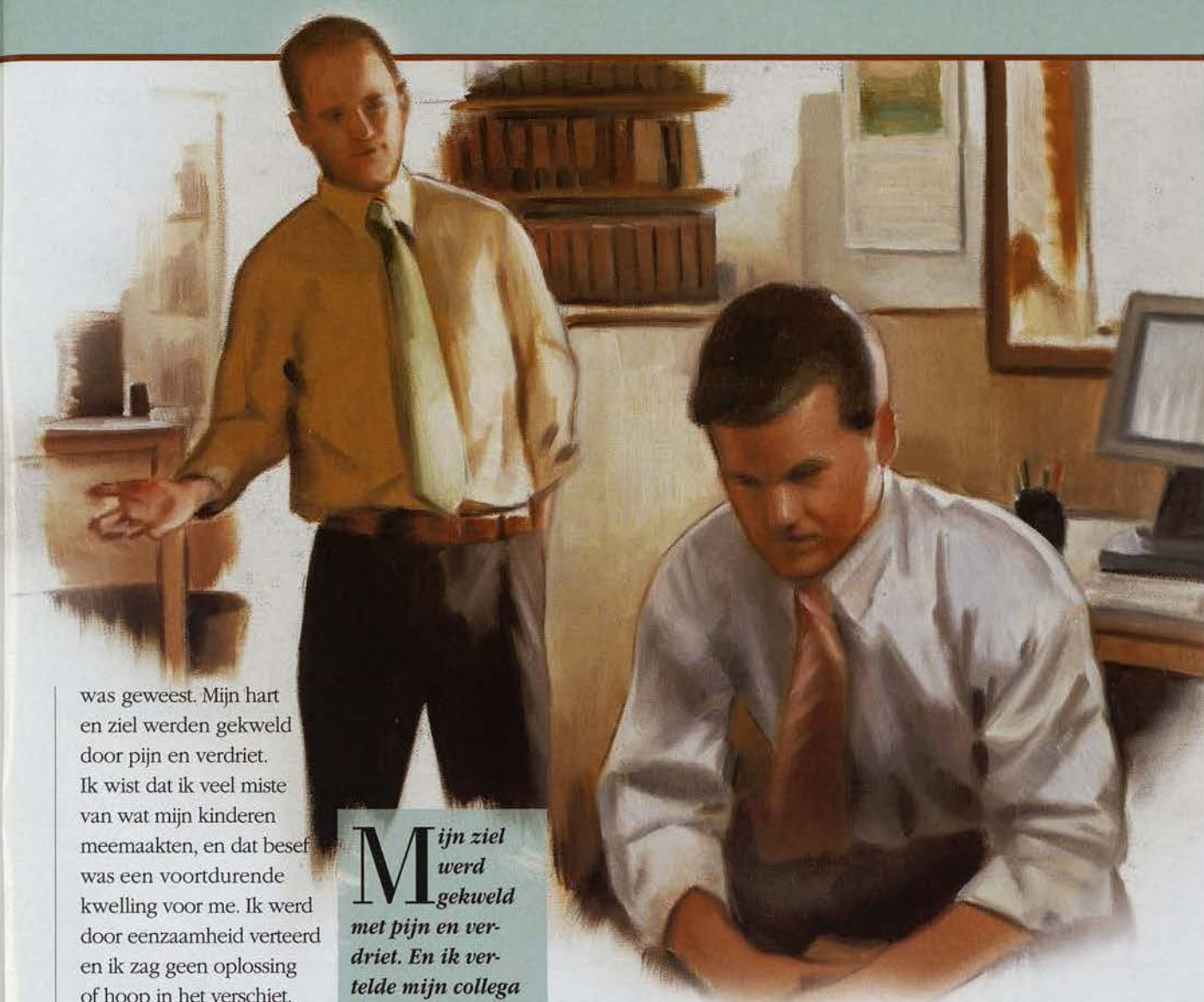
Kon ik mijn verleden loslaten?

Marcos A. Walker

Een positieve en opgewekte houding is altijd onmisbaar voor mensen zoals ik, die in de verkoop werken. Maar enkele jaren geleden was ik ontmoedigd en voelde ik geen behoefte om met iemand te praten. Vooral op een bepaalde middag.

Mijn gelaat moet mijn gebrek aan levenslust verraden hebben, want een van mijn collega's, met wie ik al vaak had gepraat, informeerde naar mijn situatie. Ik legde uit dat mijn vrouw en ik na zes jaar huwelijk uit elkaar waren gegaan. Deze maand was de echtscheiding zes jaar geleden, dus nu was ik net zo lang gescheiden als ik getrouwd

was geweest. Mijn hart en ziel werden gekweld door pijn en verdriet. Ik wist dat ik veel miste van wat mijn kinderen meemaakten, en dat besef was een voortdurende kwelling voor me. Ik werd door eenzaamheid verteerd en ik zag geen oplossing of hoop in het verschiet. Ik vertelde mijn collega dat dit de prijs was die ik moest betalen voor mijn vergissingen.

Mijn collega, lid van een andere christelijke kerk, reageerde daarop. 'Wat voor prijs heb je het over?' vroeg hij. 'Jezus Christus heeft de prijs betaald, als je je tenminste echt van je zonden hebt bekeerd. Of weet je niet meer waarom Hij naar de aarde was gekomen?'

Ik was stomverbaasd door zijn antwoord en stond met mijn mond vol tanden. Ik moest de hele middag aan zijn woorden denken. Ja, ook al had ik met de consequenties van mijn vergissingen geleefd, Jezus Christus had

Mijn ziel werd gekweld met pijn en verdriet. En ik vertelde mijn collega dat dit de prijs was die ik moest betalen voor mijn vergissingen.

er de prijs voor betaald. Waarom had ik dat niet ingezien? Ik kende de leer, en ik wist dat die waar was. Toen ik erkende dat de verzoening zijn uitwerking had op mijn leven,

werd ik vervuld van een gevoel van troost en vrede dat ik me tot op de dag van vandaag kan herinneren.

Er zijn sinds deze ervaring op mijn werk jaren voorbijgegaan. Ik heb geleerd dat we sommige consequenties van onze daden ons hele leven lang blijven ondervinden. Vele hebben ook een uitwerking op het leven van onze dierbaren. De eenzaamheid is niet makkelijk, maar heeft er wel toe

bijgedragen dat ik mijn zwakheden in ben gaan zien en mijn hemelse Vader om vergiffenis heb gevraagd, en ook de mensen die er het meeste door geraakt zijn, namelijk mijn kinderen en hun moeder.

In tegenstelling tot hoe ik me die middag voelde, kan ik nu zeggen dat ik gemoedsrust en hoop heb. Ik weet dat Jezus Christus de prijs betaald heeft. En ik twijfel hier niet aan omdat ik me bekeerd heb. Hij heeft mij in die jaren vol beproeving geschraagd. Hoewel mijn beproevingen niet ten einde zijn, weet ik dat Hij me zal blijven schragen als ik me bekeer, me tot de Heer wend en de geboden onderhoud. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

U kunt deze ideeën in de kerk en thuis gebruiken. Pas ze eventueel aan het gezin of de klas aan.

'Uw studie van de Leer en Verbonden verrijken', p. 10: Bespreek met de oudere kinderen op welke manieren je je kunt voorbereiden om te leren van en deel te nemen aan de zondagsschool. Moedigen hen aan zich ten doel te stellen om dit jaar beter voorbereid naar de zondagsschool te gaan, of om zich met de rest van het gezin ten doel te stellen daar samen aan te werken. Help de jongere kinderen om een doel te stellen dat bij hun vermogens past, bijvoorbeeld hun Schriften mee naar de les nemen, op tijd zijn, bidden voor de leerkracht of hun hand opsteken tijdens de les. Bespreek manieren om elkaar te helpen de gestelde doelen te bereiken.

'Een voorbeeld voor de gelovigen' p. 36: Laat familieleden manieren opschrijven waarop zij gezien hebben dat anderen 'een voorbeeld voor de gelovigen' waren. Vertel elkaar wat er op de lijsten staat en bespreek manieren waarop elk gezinslid een goed voorbeeld kan zijn. Stel enkele doelen om dit te bereiken.

'De talentenshow', p. K8: Lees het artikel en wijs erop welk talent Marie in zichzelf ontdekte. Laat elke persoon een talent beschrijven van degene die links van hem zit, zodat ieder de kans krijgt om verborgen talenten te ontdekken. Als de tijd het toelaat, kunt u dit enkele malen herhalen. Lees tot slot Moroni 7:47 en het citaat in het kader aan de zijkant van ouderling L. Tom Perry.

'Bens week', p. K14: Lees het artikel voor en wijs op de moed die het

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Het eerste paginanummer van het artikel wordt aangegeven.

K = De Kindervriend	Liefde, 2, K4, K8
Verzoening, 28, 35, 46	Zendingswerk, 2, 35, 40
Apostel, 28	Gebod, 8, 10, 14, 45
Zegeningen, 17, 18, 26, 45	Jeugdwerk, K4, K8
Boek van Mormon 22, 28, 35, K6	Priesterschap, Aäronisch, 38
Christelijke eigenschappen, K2	Bekering, 46
Leer en Verbonden, 10	Sabbat, K14
Opleiding, 22	Offerande, 26
Voorbeeld, 2, 8, 36, 39, 40, K2, K10, K14	Schriften, 10, 22, 28, 39, K4
Geloof, 14, 18, 25, 26, 39, 45, K2	Zondagsschool, 10
Gezinsavond, 48, K10	Smith, Joseph, 10, 14, 28, K6
Hoop, 40, K2	Talent, K8
Lofzangen, 35	Onderwijs, 10
Instituut, 18	Verleiding, 44
Jezus Christus, 46, K2	Getuigenis, 2, 8, 18, 22, 28, 36
	Huisbezoek, 25

voor Ben vereiste om zijn opa te vragen niet op zondag te gaan winkelen. Bespreek hoe de gezinsleden moed kunnen tonen in hun streven om de geboden te onderhouden. Speel met rollenspellen enkele situaties na die moed vereisen om het goede te kiezen.

Een les die onze gezinsavonden veranderde

Wij hebben drie kleine kinderen van vijf, drie en één jaar. Onze gezinsavonden waren aanvankelijk een ramp. De kinderen verstoorden alles met hun pogingen om zelf alle aandacht te krijgen. Mijn vrouw en ik stonden op het punt op te geven.

Maar toen gaf mijn vrouw op een maandagavond les over de Lamaniet Samuël en maakte daarbij gebruik van flanelbordfiguren. We deden allemaal om de beurt een figuur op het bord als het bijbehorende personage

in het verhaal werd genoemd. De kinderen vonden de activiteit zó leuk dat we voor het eerst in maanden een rustige, geestelijke gezinsavond hadden.

Die les zorgde voor een ware ommekeer in onze gezinsavonden. We begonnen meer interactieve lessen te plannen en de kinderen boden vrijwillig aan allerlei dingen te doen om de gezinsavond te laten slagen. We begonnen ook meer tijd te steken in de planning van onze gezinsavonden. We letten erop dat

geen twee gezinsavonden dezelfde agenda hadden. Door de activiteiten te variëren, waren we beter in staat om de aandacht van de kinderen vast te houden.

We hebben echt moeite gedaan om die elementen in onze gezinsavonden te brengen en ze erin te houden. Maar onze kinderen kijken nu uit naar de gezinsavond en nemen op constructieve manieren deel.

Francis O. en Ada U. Nmeribe, Abuja (Nigeria)

UW FAVORIETE GEZINSAVOND

Stuur een beschrijving van uw favoriete gezinsavond naar liahona@ldschurch.org.

'Door kleine en eenvoudige dingen [worden] grote grote dingen [...] teweeggebracht' (Alma 37:6), David Koch

De jonge Lucy Mack Smith leest in het houten huis bij het heilige bos in Palmyra Township, in de staat New York, haar zoons Joseph en Hyrum voor uit de Schriften. Uit dit nederige begin kwam Joseph als profeet van de laatste bedeling voort en bracht het volledige evangelie terug op aarde. En op 27 juni 1844 stierven deze twee jongens, inmiddels volwassenen, als martelaren en getuigen van de waarheid van de herstelling.

'De jonge Joseph ging naar het bos op zoek naar wijsheid, en wijsheid kreeg hij. Zijn apostolische scholing was begonnen. Twee grote apostolische lessen van dit eerste visioen waren de fysieke aard van de Heiland en onze hemelse Vader én die eerste, fundamentele ervaringen van hun kracht. Beide inzichten vormen de pijlers van een apostolisch getuigenis.' Zie het artikel op pagina 28 'Joseph Smith: apostel van Jezus Christus' van ouderling Dennis B. Neuenschwander.